

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · segon període · sèrie P · número 20

Ple del Parlament

Sessions 12, tercera i darrera reunió, i 13, dijous 30 de setembre de 2021

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

SESSIÓ 12.3

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)

255-00002/13

3

SESSIÓ 3

Procediment per a elegir un senador o senadora que ha de representar la Generalitat al Senat

280-00002/13

35

Paraules de comiat d'Eva Granados Galiano

35

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 12.3

La sessió s'obre a dos quarts de cinc de la tarda i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa la secretària general, el lletrat major i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera de la Presidència, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert, el conseller d'Educació, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Salut, el conseller d'Interior, la consellera de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia.

La presidenta

Molt bona tarda. Reprenem la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)

255-00002/13

I ho fem procedint a la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre l'orientació política general del Govern. I, per a la defensa de les propostes de resolució, seguirem l'ordre de presentació en el registre, tal com estableix l'article 155.2 del Reglament. El torn d'intervenció recordin que serà d'un màxim de deu minuts per a cadascun dels grups parlamentaris. Per començar, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bueno, lamento y aprovecho la ocasión, primero, para condenar la violación de una mujer en una vivienda de Badalona y recordar la postura de VOX, que creo que es compartida por todos los ciudadanos: que si el delincuente, el que ha violado a esta chica, es español, prisión permanente; si es extranjero legal, cumplimiento de penas en su país, y si es extranjero ilegal, expulsión inmediata, y nunca tendría que haber entrado en nuestra nación. *(Alguns aplaudiments.)*

També vull aprofitar per denunciar que els separatistes tornen a l'atac. La CUP, per una banda, i el tripartit de l'odi i la divisió –Esquerra, Junts i la CUP– han presentat dos propostes de resolució que plantegen un nou referèndum i el dret a l'autodeterminació. Les dues han estat admeses a tràmit per la Mesa del Parlament i ara ho portarem al Tribunal Constitucional. I si al resoldre tornen a desobeir –la Mesa–, presentarem les corresponents querelles, perquè VOX continuarà defensant la unitat, la convivència i la legalitat.

Y, entrando en materia, este Gobierno llega a este debate de política general dividido, enfrentado y obsesionado con seguir partiendo Cataluña en dos, y con un plan de gobierno que sigue estancado en su agenda ideológica, sectaria y apartada de la realidad: ruptura, ecologismo de salón que perjudica a los más humildes, feminismo que enfrenta –considerando lo femenino bueno y lo masculino como muy malo– y unas necesidades sociales que siguen sin atender por ser incapaces de priorizar el gasto.

Desde el grupo parlamentario de VOX en Cataluña tenemos claras las necesidades y las urgencias de los catalanes. Por ejemplo, el otro día un matrimonio se acercó, en Nou Barris, y me comentó: «Tenemos dos hijos. Esperamos el tercero y estamos desesperados.» Ella tuvo que cerrar su negocio de peluquería y él, con su sueldo, no llega a fin de mes, y me comentaba: «Y las ayudas, para los recién llegados.» Un verdadero drama. Había votado Pujol antiguamente, en la última vez votaron socialistas y ahora lo tenía claro: iba a votar a VOX.

Y, por eso, en este debate de política general hemos preparado las propuestas que van en la línea de defender aquello que los ciudadanos nos transmiten y comparten en la calle, que no son otras cosas que unidad, convivencia e igualdad entre españoles; defensa de productos nacionales frente a la competencia desleal para fomentar el empleo; una política social y familiar eficiente; reducción de los elevados gastos superfluos; bajada drástica de impuestos; defensa de la perspectiva de familia, la vida, la natalidad, la libertad educativa, la seguridad, la justicia, y control de la inmigración ilegal.

En concreto, presentamos quince propuestas de resolución. La primera, por la defensa y protección del sector primario catalán. Agricultores, ganaderos y pescadores están luchando en condiciones de desigualdad ante los productos que vienen de otras poblaciones, de otros países extranjeros, que no se les obligan a cumplir lo que a ellos les obligamos a cumplir, que son las medidas sanitarias, las medidas medioambientales y las medidas sociales que nos hemos dotado entre todos. Y eso es injusto, y por eso proponemos compensarles, por ejemplo, con parte de los fondos europeos.

Propuesta dos, por la igualdad de derechos y obligaciones de hombres y mujeres. Ustedes solo defienden a la mujer; nosotros queremos defender al hombre y a la mujer, los derechos y obligaciones de los dos, y condenar toda violencia que se ejerce en el seno de la vida familiar, sin distinción de sexo ni de edad. Asimismo, defendemos suprimir las políticas de inclusión de las perspectivas de género y feminismo, y promover políticas de perspectiva pro familia y pro natalidad.

Propuesta tres, por la recuperación de una Cataluña segura. Tenemos una Cataluña, señor *president*, sumida en el caos, en la inseguridad y en el descontrol. La convivencia y la paz están en peligro por culpa de los políticos que desobedecen, que pasan de las leyes, que están todo el día desautorizando a nuestra policía, y esto se tiene que revertir. Los delirios separatistas y el yihadismo son un grave peligro para todos.

Y por este motivo queremos priorizar las políticas de seguridad, fortalecer la policía, integrar Policía Nacional y Mossos d'Esquadra en un solo mando nacional –sí, señor Elena, le quitaremos trabajo–; cumplir con la ley de extranjería y la repatriación o devolución de los inmigrantes ilegales a sus países de origen; cierre de mezquitas y entidades que propaguen integrismo, menosprecio a la mujer o la yihad. Y exigimos la expulsión inmediata de los imanes fundamentalistas. Y, por supuesto, mantener la Jefatura Superior de Policía en Barcelona, donde tiene que estar, que es en Via Laietana.

Propuesta número cuatro: proponemos una justicia moderna, ágil, eficaz y eficiente, y proponemos derogar la sectaria ley de memoria democrática y conservar, como parte de nuestro patrimonio, muchos monumentos que se encuentran en nuestras calles, tan integrados en nuestra sociedad, como, por ejemplo, el monumento a la batalla del Ebro, en la ciudad de Tortosa.

Propuesta cinco. (*Alguns aplaudiments.*) Ustedes obvian que las familias estables son la mejor garantía del bienestar de las personas. La familia debe ser el centro de gravedad de nuestra política social. Por estos motivos, proponemos introducir la perspectiva de familia de manera transversal en todas las políticas del Govern de la Generalitat y garantizar un nivel de gasto suficiente para proteger a la familia y fomentar la natalidad, combatir y erradicar la pobreza en Cataluña y destinar recursos para paliar el abusivo aumento del recibo de la luz, suprimiendo los impuestos que lo gravan.

Propuesta seis, por una concepción integral de la sanidad. Ante su cultura de la muerte, nuestra cultura de la vida, protegiéndola desde su concepción hasta la muerte natural, teniendo en cuenta los cuidados paliativos pertinentes.

Propuesta siete, por una política económica y fiscal responsable. Ante su infierno fiscal, que ahoga a trabajadores y al conjunto de los catalanes, eliminar chiringuitos, reducir gastos, suprimir impuestos propios y, evidentemente, practicar la justicia con

los catalanes eliminando el impuesto de donación y el impuesto de sucesión. Y reducir el tramo autonómico del IRPF para que los trabajadores puedan tener un salario más digno.

Propuesta ocho, por una redistribución integral del panorama audiovisual y mediático. Tienen una maquinaria mediática al servicio del odio, del rencor y la división. Por eso queremos cerrar TV3 y Catalunya Ràdio, que nos ignoran día sí y día también, porque denunciamos lo que ellos practican y por lo que los queremos cerrar. Y también eliminar, evidentemente, las subvenciones a los medios de comunicación privados, que al final lo que hacen es servir al interés de los partidos de gobierno. Y revisar el mapa radioeléctrico para favorecer la libertad y la pluralidad de las radios.

Propuesta número nueve, por la erradicación de la corrupción y la opacidad de la clase política catalana. És molt trist, però Catalunya som una de les regions d'Espanya i de les regions d'Europa amb més corrupció, i proposem una sèrie de mesures legals per poder evitar aquesta situació.

Proposta número deu, por el respeto a la competencia exclusiva del Estado. Suprimir, evidentemente, los Diplocats y todas estas agencias e institutos que se han inventado, que lo que hacen es robar a los catalanes muchos recursos para ayudas sociales, que es lo que realmente nos tendría que interesar.

Propuesta número once, por la recuperación de la libertad política en Cataluña, el fin de la deslealtad institucional y la reducción del gasto político. Evidentemente, *menys autonomies i més pensions*.

Propuesta doce, por la reorientación de las políticas digitales y del territorio para ponerlas al servicio de todos los ciudadanos. Supriman ya los peajes de la Generalitat. Tanto reclamar suprimir los peajes del Estado y, ahora que los tienen, *ens inventem la vinyeta*. Y, ante el drama de la vivienda que ustedes ignoran, hay que aumentar la oferta pública de vivienda de protección oficial, porque es un drama que está muy vigente y que hay que abordar con urgencia.

Propuesta trece, por una educación y una cultura libres de ideología rupturista. Y, evidentemente, tenemos el *conseller* liberticida, el señor González: no a escoger lengua, no a escoger centro escolar, no a escoger libremente el modelo educativo para nuestros hijos. Basta ya de no; un poquito de sí y de libertad para los padres, que podamos escoger. Y por eso (*alguns aplaudiments*) proponemos dos instrumentos, que son el cheque escolar y el pin parental.

Propuesta catorce, por una gestión medioambiental basada en la conservación y el cuidado del patrimonio natural. Frente a su ecologismo urbanita, nuestro conservacionismo de legado natural. Defendemos la gente del campo, la gente de la mar, y queremos evitar esas subvenciones a oenegés que odian el progreso y no tienen ni idea ni de mar ni de campo.

Y, por último, una propuesta de resolución por una universidad ideológicamente neutral y accesible a todos y orientada a la excelencia académica e investigadora.

Y aquí están estas propuestas. Y quiero acabar felicitando a todo el Grupo Parlamentario de VOX en el Parlament de Catalunya, al departamento de coordinación, al departamento jurídico, a los asesores, al departamento..., a todos los diputados, por el extraordinario trabajo en la defensa y redacción de estas propuestas, que, evidentemente, serán rechazadas, ya lo sabemos. Las hemos trabajado con muchísima ilusión, y serán rechazadas muchas veces sin haberlas leído, y otras veces las habrán leído y les habrán gustado, pero les costará apoyar algunas de las propuestas de VOX.

Pero quiero transmitirles al Grupo Parlamentario de VOX que no se preocupen, que dentro de unos poquitos años el primero en intervenir en este debate de política general será Ignacio Garriga, porque será el próximo presidente de la Generalitat. (*Alguns aplaudiments*.) Y gracias a muchos exvotantes socialistas y muchos exvo-

tantes separatistas, que ven en VOX, estos ciudadanos libres, una esperanza; ven, en nuestro patriotismo social e integrador, una solución para sus problemas.

Muchas gracias.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Buenas tardes, señoras y señores diputados. Bien, en primer lugar, quiero hacer una constatación evidente. Un parlamento es un lugar en el que hablar, en el que intercambiar opiniones, impresiones, con libertad, con respeto al resto de las formaciones, y, por lo tanto, yo no puedo evitar sustraerme al discurso que acabo de oír del señor Garriga, el señor Joan Garriga, relacionándolo con el que hizo ayer también el señor Ignacio Garriga.

Me parece que es interesante para el parlamentarismo que seamos capaces de adaptar nuestras intervenciones a lo que vayamos oyendo sucesivamente. Y, sinceramente, señor Garriga..., señores Garriga, la idea de relacionar de forma constante la delincuencia con la inmigración me parece sencillamente abyecta. Me parece sencillamente inadmisibile esa pretensión de señalar a un colectivo, así, *grosso modo*, sin ningún tipo de matiz, con datos, con porcentajes que no se corresponden con la realidad en conjunto. No les estoy diciendo que sean falsos, los porcentajes; estoy diciendo que no tienen en cuenta todas las variables.

Las personas que delinquen, en muchas ocasiones, lo hacen no porque... Cuidado, no estoy estableciendo una relación de causalidad, porque creo que soy una persona que, cuando hablo de inmigración, hablo con rigor. Sobre la inmigración hay que hablar, sí, efectivamente, pero hay que hablar con responsabilidad, evitando criminalizar a colectivos enteros, evitando el señalamiento de los inmigrantes *per se*. Es un discurso que genera animadversión, que genera odio, que genera una situación en la sociedad que es absolutamente indeseable.

Por tanto, cuando hablemos del porcentaje de delitos cometidos por inmigrantes, tengamos también en cuenta las condiciones socioeconómicas que confluyen en esos delitos. Tengámoslo todo en cuenta, porque a veces el problema no es tanto, para algunos, la inmigración como la pobreza, como las situaciones de desigualdad. Y cuidado con criminalizar a la inmigración, porque es el peor de los caminos que una sociedad a la que se quiere libre, a la que se quiere democrática y a la que se quiere igualitaria se le puede hacer. Simplemente les quiero decir esto, señores de VOX.

Por lo demás, hoy volvemos a tener una situación que ya es común en los últimos años en este Parlamento, en el Parlament de Catalunya, que es que la presidenta del Parlament ha vuelto a admitir a trámite resoluciones que son claramente contrarias al ordenamiento constitucional, claramente contrarias a lo que dice el Tribunal Constitucional, con relación, por ejemplo, al derecho a la autodeterminación. El derecho a la autodeterminación es un derecho que, efectivamente, existe en el ordenamiento jurídico internacional; que, efectivamente, existe de acuerdo con lo que dice Naciones Unidas, sus diversas resoluciones, la 15/14..., la 15/14 es la principal, y, en todo caso..., la 27/25 también. Son resoluciones que, efectivamente, hablan del derecho a la autodeterminación.

Ese derecho no se aplica, lógicamente, a nuestra comunidad, no aplica a Cataluña, Cataluña no es una colonia. No creo que nadie con dos dedos de frente pueda decir que Cataluña es una colonia. No creo que nadie con dos dedos de frente pueda decir que Cataluña es un territorio sujeto a opresión o a ocupación militar. No creo que nadie con dos dedos de frente pueda decir que Cataluña es un territorio los ciudadanos del cual sufrimos violaciones sistemáticas de nuestros derechos humanos. Y, por tanto, por un debate racional también sobre esto creo que es fundamental que pongamos los puntos sobre las

ies. Cataluña no es sujeto del derecho de autodeterminación, y basta ya de engañar a la ciudadanía con esa hipótesis.

De todas maneras, debo admitir que estos días, debatiendo sobre las diferentes propuestas de resolución que han presentado los grupos, en nuestro grupo nos hemos debatido un poco entre la perplejidad, la jocosidad y una cierta indignación –también es verdad–, porque nos parece que buena parte de las propuestas de resolución presentadas por los partidos separatistas son, ciertamente, una tomadura de pelo, una tomadura de pelo al conjunto de los ciudadanos de Cataluña y muy especialmente a aquellos que se han creído el cuento secesionista, el cuento de que es posible escindir Cataluña del resto de España sin más, dentro de la Unión Europea, y sin ningún tipo de problema.

Se ha visto que eso es absolutamente impracticable, como decía el señor Illa ayer. La separación de Cataluña del resto de España, en nuestro ordenamiento democrático constitucional, incluyendo, por supuesto, la legislación europea e internacional, es materialmente imposible, y, por tanto, creo que hay que empezar por decir las verdades a la ciudadanía de Cataluña. Yo creo que es momento de que todos los catalanes trabajemos por el bien de Cataluña, sí, y por el bien de España también. Porque el bien de Cataluña es el bien de España, el bien de Barcelona es el bien de Cataluña y el bien de Cataluña es el bien del conjunto de España. No creo que sea tan complicado de entender, y estoy convencido de que hay mucho más que nos une que no que nos separa.

Tengo para mí que en Cataluña llegará un día en que ocurrirá lo mismo que en Quebec. En Quebec, como todos ustedes saben, hubo dos referéndums, en contra de lo que algunos dicen, unilaterales, no..., digamos, no legales en términos estrictos, sino unilaterales, en el año 80 y en el año 95, y hoy, en Quebec, absolutamente nadie quiere saber nada de referéndums. ¿Por qué? Porque los referéndums dividen, porque los referéndums generan inseguridad jurídica, generan inestabilidad política, generan fuga de empresas, y en Quebec, hoy, en este momento, nadie quiere saber nada de un referéndum. Por eso yo creo que la vía es la vía, efectivamente, del diálogo, del acuerdo, dentro de las instituciones, dentro de nuestros foros institucionales establecidos, para llegar a acuerdos para la mejora de vida de los ciudadanos de Cataluña.

Nosotros, desde nuestra perspectiva, consideramos, por ejemplo, que habría que defender de forma consistente, convincente, y seguramente con mucho más apoyo del que hay, una ampliación del aeropuerto del Prat, que es una infraestructura fundamental para el conjunto de la ciudadanía de Cataluña y de España, y que por desgracia es un proyecto que se ha ido al garete por la falta de responsabilidad del Gobierno de la Generalitat. Creemos que es fundamental que ese proyecto se recupere y podamos tener infraestructuras a la altura. Creo que ya tenemos unas muy buenas infraestructuras en Cataluña –lo reconocen todos los empresarios internacionales que invierten en Cataluña–, pero además creo que deberíamos insistir en ello también con la reforma o la ampliación del aeropuerto del Prat.

Señor Illa..., Salvador, amb tot l'afecte, tot el respecte i tota l'admiració que saps que et professo, crec que és fonamental que tinguem present una cosa: després del discurs d'ahir del senyor Aragonès, que era un discurs clarament en clau de menyspreu el que és aquesta anomenada «taula de diàleg» que nosaltres anomenem «taula de xantatge», perquè considerem que el Govern de la Generalitat vol imposar les seves tesis i que el Govern d'Espanya sembla que només pugui transigir, és un *trágala* al Govern d'Espanya.

I, des d'aquest punt de vista, nosaltres el que considerem que és fonamental és que el Govern d'Espanya tingui molt clara quina és la nostra institucionalitat deliberativa, que tingui molt clar què és el que es pot fer, què és el que no es pot fer. No és admissible que el Govern d'Espanya accepti una reunió amb el president del Govern de la Generalitat en la qual, després de la reunió, es retiri la bandera d'Espanya, que

representa el conjunt dels ciutadans espanyols, que representa molts catalans, que representa, en definitiva, la legalitat vigent al nostre país. I és inadmissible que hi hagi aquesta falta de respecte cap als símbols de tots els ciutadans catalans i de la resta d'Espanya.

Per tant, jo crec que aquesta anomenada «mesa de diàleg», veient el que vam veure l'altre dia en el discurs del senyor Aragonès, i veient les propostes de resolució que avui ens presenten els partits que donen suport al Govern, és una mesa que l'única cosa que permet és guanyar temps a alguns –guanyar temps al senyor Sánchez a la Moncloa, guanyar temps el senyor Aragonès aquí al Palau de la Generalitat–, però que, en tot cas, no resol en absolut cap mena de problema dels ciutadans de Catalunya.

Deia Agustí Calvet, *Gaziel*, que el separatisme és impotent per si sol, que només té capacitat d'aportar alguna solució a Catalunya quan entra en contacte franc amb la resta d'Espanya, amb les forces vives de la resta d'Espanya; però, clar, en aquell moment, el separatisme deixa de ser separatisme. Per tant, el que deia Gaziel és que el separatisme té capacitat per crear una catàstrofe episòdica de tant en tant a Catalunya, i per desgràcia jo crec que aquestes catàstrofes episòdiques a Catalunya últimament se succeeixen amb massa periodicitat.

I, per tant, el que seria desitjable és que entre tots lluitéssim per evitar aquestes catàstrofes episòdiques, que el que fan és migrar enormement les nostres possibilitats, les possibilitats del conjunt dels catalans. Que si realment lluitéssim entre tots per fer una Catalunya més pròspera, per fer una Catalunya més desenvolupada, una Catalunya més rica, en el marc, lògicament, del que és el nostre espai natural, perquè ens desenvolupem amb normalitat en la resta dels nostres compatriotes de la resta d'Espanya..., jo crec que seria el que hauríem de tenir clar.

Des d'aquest punt de vista, entre les nostres propostes de resolució parlem precisament sobre aquesta anomenada «taula de diàleg» i parlem també de la reforma o de la creació *ex novo* d'una llei electoral per a Catalunya. Catalunya és l'única comunitat autònoma d'Espanya que no té una llei electoral pròpia, i nosaltres considerem que és fonamental que hi hagi una llei electoral que reconegui de forma adequada la proporcionalitat del vot i que no menystingui o no perjudiqui de la manera que ho fa actualment el vot dels ciutadans de Barcelona, de regions com ara l'àrea metropolitana de Barcelona o l'àrea metropolitana de Tarragona.

Des d'aquest punt de vista, també tenim una proposta de resolució que bàsicament el que vol és prestigiar, que vol posar en valor, que vol ser un elogi de la nostra democràcia, de la democràcia espanyola de 1978, de la Transició, de la corona, de l'estat de dret, de l'estat autonòmic –sí, de l'estat autonòmic. De vegades alguns oblidem que l'article 2 de la Constitució diu que la Constitució es fonamenta en la indissoluble unitat de la nació espanyola, pàtria comuna indivisible de tots els espanyols, i reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i regions que integren Espanya i la solidaritat entre totes elles.

Per tant, nosaltres defensem el marc autonòmic, defensem el nostre estat democràtic de dret, defensem la continuïtat de Catalunya dintre d'Espanya. I considerem que el millor per als catalans és que alguns assumeixin el que deia el senyor Tarradellas –jo també soc tarradellista–: que en política es pot fer de tot menys el ridícul.

Això és tot, senyors diputats. Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, presidenta. Bona tarda. Bueno, decía el pasado martes el señor Aragonès que tienen una nueva manera de gobernar que es disruptiva, nos dijo

usted. Decía: «No ens podem permetre el luxe de fer les coses com sempre s'havien fet.» Yo ya le digo que, si ese es el objetivo de la Generalitat, le avanzo que van bastante mal, señor Aragonès, porque, claro, lo que es disruptivo, pues, implica una rotura o una interrupción brusca, según reza la RAE, y aquí lo único que hemos visto romperse ha sido su Gobierno. Aunque, bueno, tampoco eso es nuevo, porque ustedes llevan ya años tirándose los trastos a la cabeza.

Ustedes no se tragan, señor Aragonès; que no es que a mí me importe mucho, pero, claro, como el futuro de los catalanes está en sus manos, pues, como mínimo es preocupante. Pero usted es muy consciente de esa mala relación con sus socios, y de hecho aquí el martes lo vimos muy claro –muy claro. Porque a pesar de que ayer nos dijera que usted goza o que su Gobierno goza de un amplio apoyo parlamentario, usted sabe perfectamente que no. Usted ya sudó la gota gorda para ser investido presidente, y ahora tiene que ir haciendo equilibrios de funambulista, hasta el punto, incluso, de venir aquí a implorar misericordia ante Junts y la CUP.

Y le voy a decir una cosa: es que fue realmente bochornoso verlo el pasado martes intentando hacerse perdonar ante ellos. Más que un debate de política general yo creo que lo suyo parecía el alegato final de quien se sabe condenado y, en un último intento por salvarse, por zafarse de la condena, pues, viene aquí a intentar dar pena. De verdad que fue bastante bochornoso.

Pero, claro, es que en el pecado está la penitencia: usted se encomendó a sus socios, y ahora sus socios tienen la sartén por el mango. Lo que pasa, que, bueno, tampoco se tiene usted que preocupar mucho, porque aquí los señores de la CUP le han traído una propuesta de referéndum para 2025. Que la verdad es que el cuento de la película ha cambiado bastante. Yo recuerdo en el 2017, por ejemplo, a Rufián, que se ponía allí, en tono amenazante, y decía: «En dieciocho meses tendremos la independencia.» En dieciocho meses, decía Rufián en el 17; han pasado cuatro años –estamos en el 21– y los señores de la CUP traen una propuesta para el 2025. Vamos, hemos pasado de los dieciocho meses inminentes a otros ocho años para hacer un referéndum, que es que yo pensaba que, según ustedes, ya decían que lo habían hecho y que lo habían ganado. O sea, de verdad que...

Ustedes..., lo que pasa es que viven muy bien, viven muy bien a cuenta del *procés*. Porque yo les digo a los señores de la CUP: ¿por qué tenemos que esperar tanto, hasta el 2025? ¿No dicen ustedes que lo tienen ya todo atado, apoyo internacional...? Oye, ¿por qué esperar tanto? Que no ho teníem a tocar? Háganlo ya, el referéndum, ¿no? Lo que pasa es que ustedes viven muy bien.

Y, además, necesitan más tiempo para ir erosionando el estado de derecho. Porque esto al final va a ser un golpe 2.0, que yo creo que es lo que tienen en mente. Y, además, es que han encontrado en Pedro Sánchez al aliado perfecto. Ustedes están trabajando en eso, pero nosotros nos vamos a encargar de que se vayan cayendo las caretas.

Usted nos dijo «gobierno disruptivo». Le doy una idea. ¿Usted quiere ser realmente disruptivo, señor Aragonès? Rompa con la tradición golpista del separatismo. Eso sí que va a ser revolucionario y disruptivo –eso sí. Y no seguir una y otra vez, que si ahora un referéndum, que si ahora un no sé qué, que si ahora una consulta... No. No, señor Aragonès.

Y luego, además, nos dijo aquí también que es que la independencia nos va a traer a Cataluña justicia, libertad y prosperidad, ¿no?, en esa utopía independentista que tienen ustedes, que en realidad lo único que nos ha traído es decadencia y miseria moral. Porque ustedes, además, están repitiendo mentiras a sabiendas, y eso, sin duda, pues, yo creo que es de tener muy poca decencia, y creo que ya está bien.

«Un país más justo», nos dijo. O sea, los que distinguen entre buenos y malos catalanes, los que pasan el rodillo sin miramientos; pero ¿qué justicia es esa? Que ya sabemos la idea de justicia que tenía Puigdemont, que quería elegir a los jueces a

dedo y, además, pretendía que todos los actos que emanaran de la Generalitat fueran inimpugnables. ¿Qué justicia es esa, señor Aragonès?

«Más libre», nos dijo también. Mire, si algo hemos perdido en Cataluña desde que ustedes se liaron la manta a la cabeza es precisamente libertad. O sea, resulta que los padres no pueden elegir la educación de sus hijos, no puedes rotular tu negocio en español, no puedes hablar castellano en el patio. Ahora tampoco puedes impartir tus clases en español, porque ya la señora Geis, pues, se ha encargado de poner vigilancia al que se atreva a hacerlo. ¿Qué libertad es esta? Y ojo, porque esto lo están haciendo ustedes sin independencia ni nada. Yo no me quiero ni imaginar lo que pasaría si ustedes se salieran con la suya.

«Más progreso», nos dijo también. Pero ¿qué progreso? Si es que aquí estamos asfixiados a impuestos, con un goteo de fugas de empresas que no cesa, dejando perder oportunidades como la de la ampliación del aeropuerto, y, además, dando una imagen internacional que es penosa, señor Aragonès. Si eso es progreso, háganselo mirar.

Y no, como ya le he dicho, el *procés* y la independencia no van a traer justicia ni libertad ni progreso, sino todo lo contrario. Ayer hablaba también el portavoz de Junts. Hablaba de la «apisonadora del Estado». Oiga, aquí la única apisonadora que hay es la suya, que ustedes pisotean y pasan por encima de los derechos y las libertades de todos los catalanes. Y, encima, lo más gracioso es que se hacen llamar a sí mismos «los oprimidos», no te lo pierdas. Es que hay que tener valor.

Mire, yo, señor Aragonès, le digo que su Gobierno no ha cambiado absolutamente nada, al menos en lo que llevamos de legislatura. Seguimos siendo los que más impuestos pagamos, seguimos siendo los peores en listas de espera sanitarias, los que más barracones tenemos, los peores en datos de ocupación y también los que más empresas perdemos en favor de otras comunidades autónomas.

Pues, mire, en corregir y en revertir su mala gestión, la de ahora y la de la última década, es en lo que se enfocan las propuestas que presentamos esta tarde desde mi grupo, porque hay otra Cataluña que está ahí fuera esperando su oportunidad y nosotros no nos resignamos. Así que hay alternativa, y estas propuestas que paso ahora a resumir son la prueba.

Bajada de impuestos generalizada; menos impuestos propios –proponemos la eliminación de hasta seis impuestos propios–; reducción de los tramos autonómicos del IRPF; bonificación al noventa y nueve por ciento del impuesto de sucesiones; reducir al mínimo el impuesto de patrimonio; bonificaciones fiscales también por gastos de guardería, de libros de texto, de material escolar, de aprendizaje de lenguas extranjeras, de cobertura sanitaria –a través de mutuas– y también para el cuidado de personas mayores de setenta y cinco años, entre otras cosas. El dinero de los catalanes tiene que estar en el bolsillo de los catalanes y no en sus manos, señor Aragonès, porque luego ya sabemos lo que pasa con ese dinero.

Otra de las propuestas: apoyo a pymes y autónomos. Hay que intensificar las ayudas; más convocatorias, más presupuesto, y, en especial, en aquellos sectores que se han visto afectados por sus malas decisiones, y me refiero al ocio, incluido el ocio nocturno, la restauración, la cultura... Ustedes lo que tienen que utilizar son sus competencias para ayudarles a que se recuperen, y no para retrasar su recuperación; competencias y decisiones para que se puedan volver a levantar tras las peores olas de la pandemia.

Recuperación, también, de las oportunidades perdidas. Le decía antes: lo del aeropuerto no puede volver a pasar. ¿Usted realmente quiere una Cataluña de más progreso, más próspera? Bueno, pues no frustre inversiones de 1.700 millones de euros. Y, nosotros, desde estas propuestas, instamos al Govern de la Generalitat a que recupere de manera inmediata las negociaciones con el Gobierno de España, porque son estas, las negociaciones que usted tendría que llevar a cabo, y no otras que únicamente le interesan a usted y a los suyos.

Otra de las propuestas se centra en la educación. Queremos una educación de calidad y, sobre todo, en libertad: derecho de los padres de las familias a escoger el modelo educativo para sus hijos. Son ellos, y no la Generalitat, los que saben lo que es mejor para sus hijos, y pueden tener y deben tener toda la libertad para escoger lo que ellos consideren mejor. Garantizar, por supuesto, de forma inmediata que el castellano sea lengua vehicular en la escuela en como mínimo un veinticinco por ciento, junto con el catalán, por supuesto, tal y como dictan las sentencias del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

Señor González Cambray, señora Geis, ya les digo que, por mucho que ustedes quieran arrinconar y perseguir al castellano en las aulas, nosotros no lo vamos a consentir. Y, además, es que le digo que es un compromiso personal que tengo con las familias y con los alumnos, no se van a salir con la suya.

Y, por cierto, señor González, estoy deseando que me responda a las preguntas parlamentarias que le he hecho a cuenta de esa campaña de sus amigos, de Plataforma per la Llengua, que van señalando a los alumnos que hablan castellano. Se lo he dicho otras veces, pero se lo voy a repetir hoy otra vez, porque me parece fundamental: dejen a los niños en paz, ya está bien de esas campañas de acoso y de señalamiento a quien habla castellano, que, además, es la lengua materna mayoritaria en Cataluña.

También presentamos propuestas para mejorar las políticas de vivienda. Queremos más ayudas para acceder a vivienda social, para las personas en situación de vulnerabilidad, para que los jóvenes puedan acceder también a su primera vivienda. También proponemos el impulso de programas para la rehabilitación, entre otras cosas, y algo que es fundamental: proteger a los propietarios ante esta creciente escalada de ocupaciones. Es cierto que también ocurren en otras partes de España, pero es que aquí nos llevamos la palma; por tanto, aquí hay que hacer alguna cosa. Y nosotros lo que proponemos es algo tan sencillo como proteger al que cumple la ley y perseguir al que no lo hace; creo que es una cosa de cajón y de sentido común. Y para eso tenemos que revisar el protocolo policial, darles más herramientas, y que los propietarios puedan recuperar su vivienda cuanto antes.

Dentro de estas propuestas, también apoyo y agradecimiento a las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado. Y, por cierto, Via Laietana no se toca. Ya está bien –ya está bien– de intentar acabar de forma sistemática con todo aquello que representa al Estado, en general, y a la Policía Nacional, en particular.

Otra de las propuestas importantes –me quedan solo treinta segundos–: refuerzo a la sanidad. Creo que esta se explica por sí misma. No bastan solo los agradecimientos y los aplausos, tenemos también que tomar medidas para fortalecer el sistema.

Y, por último, neutralidad de las instituciones y de los medios de comunicación. Queremos unos medios de comunicación que reflejen la realidad de Cataluña y no la realidad de su gobierno y de sus partidos. Ya está bien: neutralidad, diversidad y pluralidad, y no que se convierta a los medios de comunicación en el foro donde la señora Geis, pues..., vaya allí a soltar barbaridades, como decir que la Asamblea por una Escuela Bilingüe es fascista. No, no es eso, señora Geis. Y, por supuesto, TV3..., estamos esperando a que conceda derecho a réplica a esta asociación.

Yo creo que, sin duda, será interesante ver lo que votan algunos esta tarde.
Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. President, consellers, diputats, diputades... Des del nostre grup parlamentari, des d'En Comú Podem, creiem que tres –tres– són els grans rep-

tes que té Catalunya la propera dècada: l'emergència climàtica, la desigualtat i el conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

I, en aquest context, ens preocupa la proposta que ahir vam sentir per part del Govern català i del president Aragonès, un projecte que nosaltres creiem que és més de passat que no de futur. Avui els tres grans projectes que té el Govern de la Generalitat per relançar Catalunya, per reactivar la nostra economia, són el Hard Rock –el casino més gran d'Europa–, l'ampliació de l'aeroport de Barcelona i els Jocs Olímpics d'hivern. Tres projectes que naufragaran, com ha naufragat l'ampliació de l'aeroport i com està a punt de naufragar segurament també el Hard Rock.

Deia el president: «No som els de sempre, no fem el de sempre, trenquem inèrcies.» Doncs nosaltres el convidem, l'emplacem, a trencar la inèrcia del sòl, del totxo i de més CO₂, i també l'emplacem a trencar amb la inèrcia de pactar amb Junts peti qui peti i d'assolir o impulsar els projectes de Junts per Catalunya peti qui peti.

Explicava aquesta setmana Greta Thunberg que el nou negacionisme climàtic és el discurs del bla-bla-bla, de paraules buides, de discursos impossibles. I a Catalunya anem camí de ser un referent internacional: casinos de joc responsable, els aeroports verds del senyor Puigneró o els Jocs Olímpics d'hivern sostenibles. I, després de tot, un govern trencat i unit, un govern unit i trencat a la vegada.

I, davant aquest Govern de resignació, d'un acord que vostès van fer perquè no tenien més remei, des d'En Comú Podem creiem que no ens podem quedar aturats i hem de fer propostes per redreçar el rumb de Catalunya. I és en aquest sentit que hem construït les nostres quinze propostes de resolució, per passar de la Catalunya de sol i platja, de joc i de CO₂ a una Catalunya verda, justa i activa. I, en aquest sentit..., són els tres plans que l'emplaçàvem a treballar conjuntament per part de la nostra presidenta: en primer lloc, un pla per a la Catalunya verda; en segon lloc, un pla per a la Catalunya justa, i, en tercer lloc, un pla per a la Catalunya activa.

Faig referència, en primer lloc, a les propostes de resolució que s'engloben en aquest pla per a una Catalunya verda per lluitar contra l'emergència climàtica. El primer gran objectiu que tenim és que Catalunya assoleixi de manera definitiva el cinquanta per cent d'energia renovable el 2030, i fer-ho posant en marxa també una empresa pública d'energia com s'ha fet a Barcelona.

Una Catalunya on, independentment d'on hagi nascut, tinguis accés al transport sostenible; la Catalunya del tren, la Catalunya del segle XXI. Aquesta hauria de ser l'única prioritat, la nostra gran prioritat en infraestructures: construir la línia orbital de rodalies que és clau per al Vallès, per al Maresme i per al Penedès; el tren de rodalies a Lleida, els trens tram del Camp de Tarragona, de la Costa Brava o de Manresa. I, en definitiva, també..., perquè l'equilibri territorial de Catalunya passa perquè existeixin connexions que permetin moure's en temps i en forma com Déu mana entre Terres de l'Ebre i Barcelona, per exemple.

I, sobre l'aeroport i els Jocs Olímpics, saben quina és la nostra posició, però també cal que el Parlament de Catalunya fixi..., que els grups fixin la seva posició, i que sapiguem si el Govern, al final, va tancar un acord amb el Govern de l'Estat d'esquena al president de la Generalitat, on el vicepresident, en aquest cas, del Govern, va tancar un acord que no coneixia o desconeixia el propi president de la Generalitat.

I, sobre els Jocs Olímpics, nosaltres fem una proposta de mínims. Bàsicament, demanem informació i transparència. I, en segon lloc, un referèndum real, on tots i totes..., hi insisteixo, totes les ciutats i municipis que hagin de ser seu olímpica o subseu olímpica, puguin votar si participen o no participen en els Jocs Olímpics.

I, després, reclamem també dos plans més: un pla per a la Catalunya justa i un pla per a la Catalunya activa, per donar resposta a la desigualtat i a la precarietat, per protegir les classes mitjanes i les classes treballadores. La gent necessita un govern que protegeixi especialment a qui més ho necessita perquè puguin arribar a final de mes –les classes mitjanes i les classes treballadores–, i fer-ho compatible amb la transició ecològica per evitar la fi del món tal com el coneixem avui.

Només donaré una dada, però crec que és significativa: la taxa de risc de pobresa dels menors de divuit anys a Catalunya ha passat del vint-i-cinc per cent l'any 2016 al trenta-tres per cent l'any 2021. Hi insisteixo, el trenta-tres per cent dels infants i adolescents de Catalunya estan en risc de pobresa, a Catalunya, l'any 2021. Crec que això ens hauria de fer reflexionar sobre si determinades propostes, com, per exemple, doblar el pressupost d'infància en els propers pressupostos o establir un salari un salari màxim, no són del tot urgents a Catalunya.

I volem concretar també més propostes: destinar 1.000 milions a polítiques d'habitatge l'any 2022; protegir l'escola pública, que ha de ser capdavantera en la lluita contra l'assetjament escolar, també intentant evitar que no es tornin a produir els errors que hem tingut –o que han tingut– aquest any en la formació professional.

I un país que garanteixi també l'accés a la sanitat pública tornant a reobrir els consultoris i els centres d'atenció primària, posant en marxa un pla de xoc de salut mental o de proves diagnòstiques per recuperar la capacitat de detectar malalties cròniques greus, com, per exemple, les malalties cardiovasculars o oncològiques. I, en definitiva, també, un sistema sanitari que vetlli pels drets dels treballadors i treballadores internalitzant, per exemple, el transport sanitari o el 061.

També és el moment que per motius, per exemple, de salut, de seguretat, però també econòmics, entomem a Catalunya el debat sobre la regularització de la marihuana.

Nosaltres creiem també que cal –en un govern que ha posat en marxa la conselleria de feminismes, que nosaltres valorem molt positivament–, si volem realment ser un país feminista, garantir que la interrupció voluntària de l'embaràs estigui cent per cent garantida al conjunt del territori i de manera pública.

I també un país amb drets culturals, amb un potent accent en els ensenyaments artístics.

En definitiva, nosaltres creiem que, per fer possible aquesta Catalunya activa i aquesta Catalunya justa, necessitem més recursos; seguir endavant, per exemple, amb les reformes fiscals que vam acordar en els darrers pressupostos l'any 2020, que van suposar més de 550 milions d'euros per a les arques públiques de la Generalitat.

I també volem parlar d'un nou acord de finançament. També els vull situar una dada: la demanda que genera més consens sobre un possible acord entre el Govern de l'Estat i la Generalitat de Catalunya és un nou acord de finançament de Catalunya. I a nosaltres també ens agradaria traslladar una reflexió: no els sembla estrany que a Catalunya, quan totes les comunitats autònomes bullen, debaten, fan propostes, plantegen aliances, nosaltres no parlem, en aquest Parlament de Catalunya, o no discutim com hauria de ser el nou acord de finançament entre Catalunya i l'Estat? No creuen que és estrany que només una proposta, que és la nostra, parli de quina ha de ser la proposta que Catalunya trasllada sobre el nou acord de finançament entre Catalunya i l'Estat?

I, finalment, vull entrar en el tercer repte que nosaltres situàvem. Hem parlat de la lluita contra l'emergència climàtica, hem parlat de la lluita contra la desigualtat, però també volem parlar, evidentment, de la solució del conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

Des d'En Comú Podem tenim projecte i horitzó. Aspirem a una república plurinacional i a exercir el dret a decidir. I aquí els vull fer un apunt sobre les seves propostes de resolució: tornen a fer propostes només de la meitat del país. Tornen a confondre independència amb dret a decidir. Tornen a confondre defensar la llibertat dels dirigents independentistes amb adhesions al Consell per la República. I jo crec, en definitiva, que s'equivoquen.

Però nosaltres hi insistim: tenim projecte i tenim proposta. Tenim proposta per a la taula de diàleg. Nosaltres reclamem avançar dels indults a la modificació del delictes de sedició. Demanem també blindar l'autogovern i més competències per a Ca-

talunya. En tercer lloc, reclamem un nou acord de finançament per garantir millors serveis públics per al conjunt de ciutadans i ciutadanes de Catalunya. En quart lloc, reclamem reconeixement nacional, perquè, sí, Catalunya és una nació, i nosaltres creiem que mereix el reconeixement nacional que sempre ha reclamat. I, finalment, tenim molt clar que l'acord que surti de la taula de diàleg ha de ser votat pel conjunt de la ciutadania de Catalunya; no pot ser que Catalunya sigui l'única comunitat autònoma de l'Estat que té un estatut vigent que no ha estat votat pel conjunt de la seva ciutadania.

I nosaltres volem protegir el diàleg dels seus adversaris. I avui els seus adversaris estan a l'Estat, amb la dreta i l'extrema dreta, però també estan al Govern i estan asseguts al consell de govern, i són Junts per Catalunya. La nostra resolució és clara: defensem el diàleg –en aquest cas, també donem suport al president per impulsar la taula de diàleg–, donem suport al diàleg i a la negociació, i també creiem que ha de ser una negociació de govern a govern. Nosaltres creiem que aquest diàleg s'ha d'afrontar amb voluntat d'acord.

I acabo. Ahir parlava el president de les contradiccions i les coherències. A ell li agrada molt citar una frase de Fuster –crec que no vaig equivocat– que diu: «Les meves contradiccions són les meves esperances», una frase que a mi també m'agrada especialment. Li deixo una altra frase per a la taula del diàleg: tots, si arribem a tenir raó, la tenim a mitges.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Cid. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Àlicia Romero.

Àlicia Romero Llano

Bona tarda, president. Consellers, conselleres, diputats i diputades... Ahir vaig repassar la intervenció que vàrem fer en el debat d'orientació política general de l'any 2020, i la veritat és que em van sorprendre les nostres darreres paraules, que van ser aquestes i les vull compartir amb vostès. Dèiem, en aquell moment: «No ens mereixem més aquest Govern trencat, que agonitza, que no està resolent els problemes de Catalunya, que no dialoga ni acorda. Necessitem un govern que pensi en tothom i representi a tothom.» Quines paraules més vigents encara, eh?, i ho dèiem tot just ara fa un any. Un any després, tenim un govern i un president diferents, però la mateixa divisió i la mateixa inacció.

President, veurem en aquest final del debat d'orientació política general, per nosaltres, dues discrepàncies greus en el si del Govern. La primera és sobre la taula del diàleg. Nosaltres creiem que no hi ha un altre camí que el diàleg i el retrobament. Creiem que és imprescindible que siguem fermes en aquesta aposta. I, per tant, ja els anuncio que nosaltres votarem favorablement a la proposta que Esquerra Republicana i que els comuns fan amb relació al diàleg. No hi ha alternativa possible que no passi per aquesta via.

I demanem a Junts que s'hi sumi, sobretot després d'escoltar aquest matí el seu secretari general a la SER, que ha defensat que ara no és el moment de fixar una data per a un referèndum i s'ha dirigit a la CUP per demanar-li que deixi d'utilitzar propostes llançívoles contra l'adversari polític electoral simplement per marcar perfil. Senyor Batet, si és així, com diu el senyor Sánchez, seguim a la taula del diàleg, a la taula entre governs, per parlar de tot el que calgui sense apriorismes, i no usin la taula de diàleg com una proposta llançívola contra l'adversari polític.

Tots sabem que les PRs que presenten avui i que plantegen la comminació de la independència són estèrils. Ja vostès ho van dir l'any 2017, no ho van fer i van provocar engany, frustració i dolor a la ciutadania catalana. I, per tant, seria bo que tots consideressin que l'únic camí és el diàleg, per resoldre el conflicte polític que tenim

a Catalunya i entre Catalunya i Espanya. Però no només entre governs, president Aragonès, sinó també entre els catalans. I aquí li vull demanar que reconsideri la nostra proposta de taula de diàleg entre partits catalans. No tots pensem igual, i, per tant, caldria trobar aquells punts en comú.

I, a més, ho dic també sobre aquestes propostes seves, de comminar la independència, perquè el senyor Junqueras ha dit moltes vegades que no n'hi ha prou, de suport per a la independència, que en calen més i més forts. Doncs escoltin, deixin de fer propostes estèrils, dediquem-nos a entrar en l'únic camí possible per resoldre el conflicte, que és el del diàleg.

Però la segona discrepància incomprensible que ens trobarem també en aquest debat i en la seva votació és a l'aeroport del Prat, una infraestructura estratègica per a Catalunya –estratègica. Creiem nosaltres que és el moment de sumar, de dialogar. I per això hem volgut fer una transacció amb el Grup de Junts per Catalunya, perquè hem de comprometre'ns a continuar treballant perquè Catalunya no torni a perdre oportunitats, no perdi més oportunitats. L'últim CEO del 2021, que va ser el del maig, deia que el 69,2 per cent dels catalans..., que la situació econòmica a Catalunya anava cada vegada pitjor. No podem perdre més oportunitats, i aquesta és una que creiem que no es pot desaproveitar. Per això seria bo que Esquerra Republicana votés favorablement aquesta proposta, que el que permet és que continuem parlant i treballant per convertir el Prat en un *hub* intercontinental que garanteixi i respecti la protecció de l'ecosistema.

La nostra voluntat –i ho saben vostès, com a oposició– és fer una oposició dura quan vostès no fan les coses bé o no les fan, però també constructiva. Nosaltres entenem la política com un instrument útil als ciutadans. I, per tant, en allò que puguem sumar per fer avançar Catalunya, ens hi trobaran, i ho saben. Creiem que això és molt important: la política ha de ser útil. Per això les nostres quinze propostes de resolució van en aquesta línia: per resoldre problemes greus que hi ha a Catalunya, per donar solucions valentes. I, com diu el president del nostre grup parlamentari, Salvador Illa, nosaltres estem a la política de les coses concretes, i per això les nostres quinze propostes de resolució van en aquest sentit.

I m'agradaria comentar-ne algunes. Sobre educació, senyor González Cambray –que ens sembla que és un dels temes més rellevants no només per a Catalunya, sinó, en general, per a la societat–, som el segon país de l'OCDE amb més joves que ni estudien ni treballen –ni estudien ni treballen. Tenim una taxa d'atur juvenil del 33,5 per cent i una taxa d'abandonament prematur del disset per cent. Com pot ser que permetem que més de mil nois i noies a Catalunya es quedin sense poder estudiar un cicle formatiu tal com havien sol·licitat? No ens podem permetre aquest luxe a Catalunya, no ens el podem permetre, i no pot tornar a passar més.

Per això nosaltres els hi diem: «Deixin estar velles inèrcies i posin-se a treballar en això: més equipaments, més professorat, millor planificació.» Treballin amb els sectors econòmics perquè la formació respongui a les necessitats que té el mercat laboral, despleguin la llei del 2015 que tenen vostès abandonada. I esperem que donin suport als grups que hi han aquí en el Congrés dels Diputats a la nova llei de la formació professional, que és una llei que s'ha emmirallat en el que ha fet el País Basc. Vaig estar fa unes setmanes allà comprovant com estem a anys llum del seu model. Doncs és el model que després replica la llei de formació professional que està en tràmit al Congrés dels Diputats. Tant de bo hi votin a favor Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, allà, perquè permetrà que s'aprovi i que també la puguem desplegar aquí.

I una cosa vergonyant per a tots nosaltres: després de sis anys, segueix tancat el centre de formació professional de Martorell, amb un sector de l'automòbil tan i tan important que justament es celebra a Barcelona aquests dies. Com pot ser que encara no hagin licitat de nou aquest centre de formació professional? Es va comprome-

tre el president Aragonès a fer-ho abans del 15 setembre, i avui és 30 i encara no ho han fet. Ja està bé, d'aquests incompliments terrorífics.

En salut..., miri, estem satisfets, en salut. Amb la senyora Escarp hem estat aquest matí treballant per fer una transacció amb el Govern. Calen grans acords en temes tan importants i tan rellevants com la salut, sobretot després de la pandèmia. I, també, sobretot després d'haver patit durant molts anys retallades. Ara bé, és important, el finançament, sí, però també és important la transparència. I també és important que vostès reconeixin que els hi han vingut, del Govern d'Espanya, més de 5.000 milions d'euros en fons covid per enfortir el nostre sistema de salut, que sovint se n'obliden, vostès, en les seves intervencions.

I un tema molt important –no hi ha el conseller Argimon, però segur que l'hi transmetran– i que ens preocupa i que li preocupa molt a la diputada Escarp: hem de recuperar la capacitat diagnòstica i de tractament. En plena pandèmia hem registrat un vint per cent menys de casos de càncer i un quaranta menys de tractament d'infart. On són, aquests pacients? No pot ser. Hem de posar-nos de debò en aquest tema.

Ràpid, vaig avançant. En el tema del coneixement, consellera Geis, nosaltres hem fet una proposta molt concreta i no ens l'hem inventada. Hem agafat el pacte nacional per a la societat del coneixement i hi hem posat el que diu aquí que s'ha d'incrementar cada any, tenint en compte que ni el 2020 ni el 2021 vostès ho van incrementar, perquè han prorrogat el pressupost, etcètera. Doncs hi hem posat les xifres que diu el pla nacional per a la societat del coneixement; si després vostès això no ens ho voten, escoltin, estem dient que no a un acord que va generar molt consens a Catalunya. I això a vostès els hi passa, que quan hi han propostes concretes, amb xifres, no les voten.

És possible que ens passi també amb la indústria, que hi hem posat recursos concrets: 100 milions d'euros, 150 milions d'euros per a l'oci nocturn i el turisme, que estan patint tant. No s'hi val només a utilitzar verbs com «desplegar», «facilitar», «implementar», «reforçar», «consolidar»... Hi hem de posar recursos –hi hem de posar recursos–, i vostès no els hi posen. I ens agradaria que les nostres propostes que sí que concretem i que moltes de les xifres surten de plans aprovats, com el pla nacional per a la societat del coneixement, vostès ens les poguessin votar.

I amb seguretat, president Aragonès. Té l'oportunitat de votar la nostra proposta de resolució, que diu: «Condemnem la violència, donem suport als Mossos d'Esquadra i la col·laboració entre administracions.» Segur que la votarà, ja que ha sigut, aquest, un tema recurrent en aquest debat.

I dues propostes de resolució que van en la línia de prestigiar les nostres institucions, perquè hem de renovar aquests cent dotze càrrecs i espero que el compromís de fer-ho abans que acabi l'any, doncs, sigui aprovat per tots els grups que avui som aquí.

Sobre les propostes del Govern, molt ràpid. Els hi hem de dir, d'entrada, que no ens mereixen gaire confiança, perquè, primer, vostès estan dividits, malgrat que han canviat les cares, i són els mateixos partits que porten sis anys governant. I sabem el que significa que aquí s'aprovin algunes coses, perquè molt sovint vostès..., no les acaben mai de complir.

En tot cas, ens han presentat propostes molt genèriques. Hem comptat 257 punts a les seves propostes, i, dels 257, només cinc –cinc– tenen compromisos pressupostaris; cinc de 257. En fi, senyor Giró, espero el seu pressupost per veure'n les xifres. És increïble.

Per tant, què hem fet? Com que comencem una nova legislatura, bé, serem, diguéssim, benvolents amb vostès i votarem algunes coses favorablement, sabent que molt sovint vostès no compleixen. I esperem que en el pressupost hi hagin compromisos seriosos.

President, els resultats de les votacions d'avui donaran la mida del grau de cohesió del seu Govern o del grau de divisió del seu Govern, i, sobretot, també del grau de cohesió d'aquesta majoria parlamentària en la que ha sustentat la seva investidura.

Li dic també, president, que no reincideixi en els errors que hem comès els darrers anys. Intenti resoldre els conflictes dins del seu Govern per fer avançar Catalunya, perquè no perdem oportunitats i perquè demà ens en puguem sentir més orgullosos que avui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Bona tarda. Avui és vigília de l'1 d'octubre, i diumenge serà 3 d'octubre. Fa quatre anys i som on som, després de guanyar un referèndum d'autodeterminació que la gent, organitzada, va protegir i fer possible contra les porres i la repressió de l'Estat, i en que una gran majoria de la societat catalana, fos independentista o no ho fos, va sortir al carrer per recolzar-lo en contra de la brutalitat policial i la persecució del dret a decidir.

Aquella jornada de l'1, com la del 3, és brúixola. És brúixola: ens mostra el camí pel que hem de transitar per avançar cap a la independència. D'aquella jornada n'hem de treure els aprenentatges i anar més enllà. L'U d'Octubre no pot ser un fre, ha de ser un motor per avançar.

Aquests dies s'ha parlat molt de la proposta de resolució del referèndum. I vull explicar per què situem el referèndum a l'horitzó d'aquesta legislatura. Nosaltres hem sigut clars des del primer moment. Tenim un gran escepticisme, amb aquesta taula del diàleg, que, a més a més –i ho ha pogut veure tothom després d'aquesta darrera trobada–, ha sigut un fracàs.

Aquesta proposta de resolució planteja un pla B, un pla B a la taula de diàleg, un pla que permet generar tensió amb l'Estat. Perquè no podem fer pas com si no hi hagués conflicte, el conflicte hi és. La proposta d'un nou referèndum dibuixa un horitzó que vol ser palanca per reactivar el conjunt de l'independentisme en un full de ruta clar cap a un nou referèndum i cap a generar condicions per fer-lo possible i efectiu. Si l'aconseguint acordat amb l'Estat, perfecte, molt bé; però és que algú es creu que això serà possible, si ens quedem esperant que caigui del cel? La reclamació del dret d'autodeterminació i la del dret a la independència les hem d'exercir.

I sí, ens sembla molt oportú aprofitar el context internacional. Escòcia té previst celebrar el seu referèndum, un nou referèndum, el 2023. Sumem-hi. Posem el debat sobre el dret de l'autodeterminació a l'agenda internacional, a l'agenda política europea. És una bona oportunitat que hem d'aprofitar.

I avui, en aquest debat de política general, ja ho hem vist, hi ha moltes propostes del full de ruta independentista. És lògic, és una bona notícia. I vull comentar la que posa en valor que som el cinquanta-dos per cent. Nosaltres, ja ho dic d'entrada, facilitarem que s'aprovi. I ara que ha quedat clar que les aspiracions d'autodeterminació no s'ajornen *sine die*, ens hi abstindrem; o sigui, facilitarem que s'aprovi, però hi ens abstindrem per mostrar la nostra discrepància respecte a les restriccions de l'exercici de l'autodeterminació no acordada.

Respecte a la proposta que han presentat conjuntament Esquerra i Junts sobre la república, com saben, aquest matí nosaltres hem fet una proposta de transacció. No ens n'hem sortit, però la votarem igualment a favor. Per nosaltres és una proposta de resolució que és coixa, perquè es queda en un escenari que no resoldrà el conflicte per si sol.

Evidentment, compartim amb Esquerra i amb Junts la necessitat d'articular l'acord nacional per l'autodeterminació i l'amnistia, així com d'explorar aquestes complicitats amb la intervenció de la comunitat internacional. El dissens és amb l'única meta que planteja aquesta proposta, que s'expressa per assolir un referèndum acordat. Ja ho hem dit molts cops: l'independentisme ha de recuperar la iniciativa per assolir-ho, perquè cal marcar un horitzó clar, i aprofitar aquesta estela d'Escòcia ens semblava important. Lamentem que no s'hagi incorporat, però, evidentment, hi votarem a favor.

No tenim prou temps per fer el posicionament sobre totes les propostes de resolució que han fet tots els grups. Només volem explicar que en algunes, en moltes..., en algunes d'elles votarem negativament, tot i que en molts dels punts que contenen hi estem d'acord. Però, és clar, com que no els podem votar per separat, i alguns són punts que travessen línies vermelles, doncs, no volem contribuir al que considerem que són passes equivocades i hi farem vot negatiu.

I ara passo a explicar molt ràpidament les propostes que hem dut en aquest debat. I, abans de fer-ho, volia comentar dues coses. Una, primer de tot, la més important: per avançar cap a la independència, caldrà que l'independentisme faci seva l'agenda social del país. La lluita cap a la república catalana ha de ser també la lluita per un país més just al servei de la gent treballadora. Per això insistim en aquest gir a l'esquerra. I dues: moltes de les propostes que hem fet, que portem avui, ja es van presentar al primer debat de política general on hi va ser la CUP. Fa vuit anys; seguim amb els mateixos reptes socials i econòmics de país, i nosaltres seguim amb el mateix compromís.

Passo a dir-les molt ràpidament. Tenim proposta per a una sanitat de titularitat, gestió i aprovisionament públics. Després de les retallades de 2010, el sistema públic sanitari no s'ha recuperat, i amb la covid-19 les greus mancances han quedat al descobert.

Sobre l'escola inclusiva..., un dels grans reptes pendents del nostre sistema educatiu: que encara és excloent.

Sobre el dret a l'habitatge, els hi demanem fixar la partida pressupostària en un mínim de 1.000 milions d'euros en polítiques d'habitatge i expropiar els pisos buits per incrementar el parc públic.

Distribuir la riquesa mitjançant la implementació de la renda bàsica universal.

Un model industrial propi que fomenti el cooperativisme i la reconversió cap a un model basat en la innovació.

Aturar els macroprojectes especulatius com els Jocs Olímpics d'hivern, el Circuit de Catalunya o l'ampliació de l'aeroport. Ja ho hem dit moltíssimes vegades: fa falta un canvi de model que també faci front a l'emergència climàtica i que garanteixi la sobirania energètica. I, si us plau, constituïm ja l'empresa energètica pública. És una emergència absoluta.

Proposició sobre reforma agrària: cal avançar en un banc de terres repensant el model agrari actual i garantint els drets laborals de les temporeres.

Pel que fa a la llengua i la cultura, exigim un pla d'emergència cultural per garantir el dret d'accés a la cultura i mesures específiques per garantir, també, l'accés a l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana.

Per últim, tres elements cabdals: retirar distincions i homenatges al lladre i corrupte Joan Carles de Borbó; en matèria repressiva, retirar totes les acusacions particulars contra manifestants i activistes polítics, deixar d'aplicar la llei mordassa i no col·laborar en les batudes racistes dels cossos policials espanyols, i, per últim, dur a terme un referèndum d'autodeterminació abans no finalitzi la present legislatura, com ja hem parlat a bastament.

Ho deia al començar: fa quatre anys i som on som. Els partits pilars del règim del 78 ens diuen que hem de passar pàgina, que hem d'oblidar aquesta esperança, mentre apliquen una venjança repressiva ferotge. Aquells dies vam exercir poder po-

pular de debò, sense por, i érem moltes. I això els espanta. Això els posa en perill. Això els esquartera el sistema de poder on acomoden les seves xarxes extractives per lucrar-se esprement les nostres vides. La nostra autodeterminació debilita els seus tentacles. Per això volem exercir-la. Ens diuen que no la podem exercir; doncs l'exercirem tantes vegades com calgui.

Així que acabo fent present, avui, en aquest Ple i en aquest debat de política general, el suport explícit a les encausades pel 23 de setembre –les porto aquí. La repressió que no s'atura i que pretén destruir la vida de milers de persones –i ja anem per les quatre mil– no pot quedar fora d'aquest hemicicle, no pot quedar fora d'aquest debat de política general, si volem que de veritat la política sigui útil a la vida de la gent.

Per deixar d'estar atrapades en el passat –sí, per deixar d'estar atrapades en el passat–, el passat d'una constitució opressiva amarada del franquisme que ens ha portat a l'emergència democràtica i el passat d'un sistema econòmic depredador que ens ha portat a l'emergència climàtica i l'emergència social, nosaltres som aquí: per impulsar aquest canvi imprescindible que reclama el carrer, lluita a lluita, i per portar-hi la veu de tantes represaliades per la repressió d'un estat demofòbic.

Per les del 23-S, per les del *holi* i les multades pels desnonaments, i tantes i tantes més, el millor homenatge, la victòria. Visca els Països Catalans lliures.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales.

Mònica Sales de la Cruz

Molt honorable presidenta del Parlament, molt honorable president de la Generalitat, consellers, diputats, bona tarda a tothom. La realitat és punyent, encara que molts de vostès s'obstinen en disfressar-la sota una aparença de falsa normalitat, encara que molts de vostès vulguen ocultar-la, encara que molts de vostès s'entesten en negar-la.

Ho hem tornat a veure en algunes de les intervencions durant aquest debat de política general, però la realitat és tossuda. Ho va explicar el president del nostre grup parlamentari, Albert Batet, durant el seu discurs d'ahir. I la realitat és que l'Estat espanyol segueix amb la seua deriva autoritària, que aplica amb persecució i repressió, una actitud antidemocràtica que topa una vegada i una altra amb les derrotes judicials que li arriben d'Europa, un comportament demofòbic que sempre queda en evidència davant les victòries a l'exili.

Aquest cap de setmana vam tenir-ne l'últim exemple amb la detenció il·legal del president Puigdemont a Itàlia, i caldrà aclarir si el Govern espanyol va ser un dels autors materials d'aquest tripijoc judicial i policial, com apunten alguns mitjans de comunicació. Perquè la nul·la separació de poders forma part del «*made in Spain*». Avui mateix el Consell d'Europa ha tornat a retraure la manca d'independència del poder judicial a Espanya.

En tot cas, i com els deia, la detenció del president Puigdemont va ser una nova mostra de l'afany que té l'Estat espanyol per reprimir el moviment independentista, una pràctica que no cessa. La repressió no s'atura, aquesta és la realitat. I segurament és així perquè menystenen el corrent de fons que representa l'independentisme. Van passar de la desafecció, de la qual parlava el president Montilla a causa de la sentència sobre l'Estatut del 2010, fins al suflé, amb que partits i figures mediàtiques unionistes han definit totes les manifestacions multitudinàries de la Diada o les victòries aclaparadores que ha aconseguit l'independentisme elecció rere elecció, de la mateixa forma que es pensaven que frenarien el referèndum de l'1 d'octubre, del qual demà celebrem el quart aniversari, amb «piolins» i amb cops de porra.

És la seva manera de donar l'esquena al cinquanta-dos per cent dels ciutadans de Catalunya que en les eleccions del 14 de febrer van votar per avançar cap a la independència. Confien que menystenint-nos, atemorint-nos, perseguint-nos i reprimint-nos podran fer-nos canviar de parer. Creuen que amb quatre promeses que sempre acaben incomplint serà suficient. Abans ho anomenaven «*lluvia de millones*» i ara «*agenda del reencuentro*», però és més del mateix.

I permetin-me que els ho diga: això és unionisme màgic, l'*agenda del reencuentro* és unionisme màgic. (*Alguns aplaudiments.*) Pretenen que per art de màgia la majoria dels catalans ens llevem un dia convençuts que el nostre futur serà millor si continuem dins l'Estat espanyol. Com més prompte toquen de peus a terra, més prompte s'adonaran de quina és la realitat.

Les realitats de l'Estat espanyol i del conjunt de l'independentisme, que és majoritari a Catalunya, és el que exposem i defensem en les tres propostes de resolució que hem presentat conjuntament amb Esquerra i que ara els detallaré de manera resumida.

Primera proposta: som el cinquanta-dos per cent. Aquest és el suport històric que vam rebre els partits independentistes a les eleccions del 14 de febrer, un resultat que ens interpella i ens compromet a tots els que volem la república catalana; un resultat que ens legitima i que ens obliga a avançar o bé per la via de la negociació o bé per la via de la confrontació cívica i pacífica que force l'Estat a posar fi a la repressió a través de l'amnistia, però que sobretot ens permeti celebrar un referèndum acordat amb l'Estat, perquè només un referèndum pactat pot substituir el mandat polític del referèndum de l'1 d'octubre. Perquè nosaltres defensem l'U d'Octubre, perquè ens el vam creure i perquè ens el continuem creient. Per això hi ha hagut presó, per això encara hi ha exili, per això seguix la persecució judicial i policial.

Si tornéssim a fer un referèndum unilateral, què faríem de diferent de l'1 d'octubre? Com interpellaríem els votants del no? Disposaríem d'una sindicatura electoral? Tindríem la certesa que no ens tornarien a atonyinar? Però les preguntes més rellevants no són estes. La qüestió és: per què hem d'esborrar la legitimitat de l'U d'Octubre –que, efectivament, és motor– per un referèndum de les mateixes característiques? Per què?

Des de Junts per Catalunya considerem que només té sentit substituir l'U d'Octubre per un referèndum acordat, perquè siga vinculant per a l'Estat espanyol i perquè siga plenament reconegut per la comunitat internacional. Així ho hem defensat sempre i així apareix en el nostre programa electoral.

En aquest sentit, vull fer un reconeixement, en nom del nostre grup parlamentari, als membres independentistes de la Mesa del Parlament, en especial a la presidenta Laura Borràs i a la secretària de la Mesa, Aurora Madaula, per la seua determinació i el seu compromís per defensar els drets dels diputats perquè puguem expressar-nos lliurement en aquest hemicicle. (*Aplaudiments.*)

Segona proposta: l'Estat espanyol no pot presentar credencials plenament democràtiques –m'hi he referit en l'inici de la intervenció. Els sistemes judicial i policial espanyols vulneren de manera sistemàtica garanties elementals de l'estat de dret, perquè patim una guerra bruta de diferents poders de l'Estat que només volen criminalitzar-nos i castigar-nos. Són unes actuacions irregulars que la justícia europea desautoritza una vegada i una altra, i que també són desacreditades per resolucions de diversos organismes internacionals com el Consell d'Europa.

I, finalment, la tercera proposta de resolució sobre la realitat que els comentava fa uns minuts i que expressa el suport del Parlament al molt honorable president Carles Puigdemont, especialment després del nou episodi de persecució política que va patir just avui fa una setmana a l'Alguer. Perquè és el president de l'U d'Octubre, és el president a l'exili, el president que fa una tasca ingent per internacionalitzar la causa de la independència al capdavant del Consell per la República. Gràcies, presi-

dent Puigdemont, pel vostre lideratge i pel vostre coratge, per no rendir-vos, per resistir fins a aconseguir la república catalana. *(Aplaudiments.)*

Així mateix, en aquest debat de política general Junts per Catalunya també hem explicat el nostre model de país: la Catalunya del sí enfront de la Catalunya del no a tot, com va dir ahir el president del grup parlamentari, Albert Batet; una Catalunya de progrés, de benestar i de llibertat que vetlle per la llengua i la cultura catalanes; una Catalunya d'illusió i d'esperança, i una Catalunya millor.

Per això presentem una proposta de resolució en aquest sentit. Per ser un país capdavanter necessitem infraestructures de primer nivell com l'aeroport del Prat. És un motor econòmic cabdal per atraure inversions, per acollir esdeveniments internacionals i per captar talent.

Per això demanem que el Govern exigisca a l'Estat assumir la gestió integral de l'aeroport i que a la vegada mantinga la inversió de 1.700 milions d'euros de la qual s'ha desdit. Evidentment, amb la necessitat que l'ampliació preserve la llacuna de la Ricarda i minimitze les afectacions ambientals a la Xarxa Natura 2000, com reclama la Unió Europea. Perquè Junts per Catalunya som els que defensem la Catalunya del sí, però no a qualsevol preu. Hi ha línies roges que no traspasarem, i una d'elles és la sostenibilitat i la protecció del medi ambient.

Per això també presentem una proposta de resolució de rebuig al projecte i al traçat de les cinc línies MAT que afecten el nostre país de sud a nord. I, en aquest sentit, també fem referència, com no pot ser d'una altra manera, a l'increment abusiu i injustificable del preu de l'electricitat.

Acabo. La Catalunya que anhelem, la Catalunya que volem, la Catalunya que desitgem, sabem que no serà possible dins d'un estat que ens va diàriament a la contra, que perjudica el nostre progrés i el nostre benestar, que ens castiga i que ens reprimeix. Per això els partits independentistes i el Govern hem de ser dignes dipositaris de la confiança que ens ha fet el cinquanta-dos per cent dels ciutadans per fer possible la independència. Ens pertoca avançar i fer-ho junts, amb cultura d'unitat entre els partits independentistes i amb cultura de coalició entre els partits del Govern. Aquest és el camí. Fem-lo junts i fem-lo possible.

Moltes gràcies.
(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Bona tarda a tots i a totes. Moltes gràcies, presidenta. Encarem ja aquesta recita final del primer debat de política general d'aquesta legislatura i també d'aquesta nova etapa de la nova Generalitat republicana, on l'independentisme d'esquerres està al capdavant de la Generalitat.

En aquesta nova etapa hi som i hi tenim la confiança i la responsabilitat per transformar. Així ho hem estat explicant: transformar per tal de que, simplement, deixem de fer les coses com sempre, per als de sempre i a costa dels de sempre. I això, com deia el mateix president de la Generalitat el dimarts en el seu discurs, és rebel·lar-nos contra les velles inèrcies i l'«això sempre s'ha fet així» o «això no es pot canviar».

I en aquesta nova etapa hi som i hi tenim la confiança i la responsabilitat per liderar també les quatre transformacions imprescindibles per al nostre país: en clau social, en clau democràtica, en clau verda i en clau feminista. Volem aquestes quatre transformacions. I, a més a més, tenim quatre compromisos: compromisos amb els pactes i amb els acords als quals ja hem arribat amb altres formacions; compromisos també amb els valors republicans, que ens guien i ens defineixen la nostra acció política; compromisos amb la gent, a la qual ens devem, i compromís, també, amb el país.

És responenent a tots aquests principis que presentem les nostres propostes polítiques, les propostes de resolució republicanes, coherents amb allò que diem, amb allò que volem. Tot això, essent conscients i sabent, a més a més, que les nostres vides, en el context en el qual vivim, estan marcades per dues realitats que s'entrellacen i que s'han de tenir en compte les dues. D'una banda, vivim un conflicte polític amb l'Estat espanyol, que té unes clavegueres per reprimir-nos i un sistema judicial per perseguir-nos. I, de l'altra, patim una crisi sistèmica, també, sense precedents –social, econòmica, sanitària, afectiva fins i tot, emocional–, que, a més, marca i afecta el conjunt de la humanitat.

És per això que la nostra proposta és doble: millorar la vida de la gent en el dia a dia per superar aquestes crisis que patim com a humanitat, però a la vegada també culminar el camí cap a la independència i, per tant, acabar amb el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, perquè ja sabem des de fa molt temps que la república catalana és l'única manera de poder garantir un país just amb igualtat d'oportunitats per a tothom.

És per això que defensem l'aposta de la negociació, també, a través de la taula de negociació, també. Com s'han de resoldre, si no, els conflictes polítics? Com s'han de resoldre si no és parlant, amb l'art de la política, que és parlar, dialogar, negociar, contraposar idees i propostes? Aquells que estem convençuts de les nostres idees no tenim cap por a confrontar-les en una taula ni a defensar-les tampoc al carrer o on faci falta. És més, la confrontació que creiem més útil és la que es fa negociant, contrastant els teus arguments amb els arguments dels teus rivals; també amb els rivals que et persegueixen, fins i tot amb els rivals que t'empresonen. Ahir mateix deia aquestes paraules el president d'Esquerra, Oriol Junqueras. I, de fet, si aquí hi ha algú que considera que només un referèndum pactat pot substituir el referèndum de l'U d'Octubre i el seu mandat, com pensa aquest algú aconseguir aquest referèndum pactat si no és negociant? Com, si no?

És per això que nosaltres demanem no tancar-nos a cap oportunitat, explorar-les totes, aprofitar-les totes. I si ara tenim una via oberta, com pot ser una taula de negociació entre governs, encara que sapiguem que és absolutament complex, encara que sapiguem..., que en siguem escèptics, aprofitem-la al màxim. És això el que proposem. Negociar, per tant, és la via que situem. I allò que volem defensar en el procés de negociació és allò que creiem que és útil per resoldre el conflicte polític, que és amnistia i autodeterminació, que són els grans consensos de país.

És en aquest sentit que hem presentat la proposta de resolució conjuntament amb Junts, per recordar que, certament, som el cinquanta-dos per cent, que, a més a més, volem culminar el camí cap a la república catalana. I per això proposem articular en el proper mes, ja de forma immediata, l'acord nacional per a l'autodeterminació i l'amnistia. Proposem tramitar una proposició de llei per l'amnistia per presentar-la al Congrés dels Diputats, perquè és possible. I també instem el Govern que explori totes les complicitats i la possible intervenció d'organismes europeus i internacionals per poder assolir aquest referèndum acordat.

I tot això no deixarem de treballar-ho ni de lluitar-ho ni de defensar-ho també en aquest Parlament. I que es pugui debatre, per cert, perquè en aquest Parlament no hi cap ni hi cabrà mai la censura. I, per tant, també volem mostrar tot el nostre suport a tots i totes les membres independentistes de la Mesa del Parlament, d'aquesta i de les anteriors. *(Aplaudiments.)*

Deia que no deixarem de lluitar i que s'acabi la repressió. Mai més ningú patint la persecució policial, judicial o política per les seves idees. Tot el suport al president Puigdemont, i més després de que avui el Llarena segueixi amb la seva obsessió i que, en fi, la justícia espanyola no vulgui deixar de fer el ridícul davant de la justícia d'Europa.

Però també deia: «No deixarem de lluitar i de defensar poder aconseguir votar.» El referèndum d'autodeterminació sabem que és inevitable, i el que hem de fer és

treballar per fer-lo possible, el més aviat possible. Per això també estem a la taula, i per això també creiem que cal generar totes aquelles condicions per fer-lo possible, i això passa per enfortir-nos a tots els espais i per poder-ne ser cada cop més. No es tracta només de posar dates i de quedar-nos satisfets. Es tracta de treballar per fer-lo possible. I en això ens trobaran tots els companys i companyes de la CUP. Perquè, a més, sabem que el referèndum és el principal instrument, més inclusiu, que ens interpella a tots, que inclou a tothom. Per això és tan poderosa la proposta. Qui pot tenir por de les urnes?

I paral·lelament, evidentment, a l'avenç de la república i la resolució del conflicte, hem de fer avançar el país en tots els àmbits i millorar la vida de la gent.

Preocupar-se del país també és renovar les seves institucions. I per això fem una crida a totes les forces polítiques d'aquesta cambra, perquè abans de que s'acabi aquest any 2021 puguem haver desbloquejat tots els nomenaments –de la sindicatura de greuges, de la Sindicatura de Comptes, de la direcció de la «corpo», també del CAC–, i que, a més, ho puguem fer garantint-ne la paritat. Una dada: entre el 1984 i el 2018, un noranta per cent dels nomenaments fets al Parlament als òrgans estatutaris han estat homes –noranta per cent. I això ho hem de canviar. I aquest també és un compromís que volem adquirir avui. (*Aplaudiments.*)

Tampoc podem esperar més, creiem, per reformar el Reglament del Parlament; el reglament que ha de garantir que aquest Parlament tingui les eines per apropar-se a la ciutadania, per poder combatre el feixisme i per ratificar i consolidar el seu compromís –el nostre compromís– feminista i per la igualtat. Posem-nos-hi, per tant, tots i totes.

També, des d'aquest Parlament, avui volem tornar a denunciar, una vegada més, els greuges de l'Estat que patim, que es mantenen i que persisteixen. I volem i necessitem solucions, perquè, si no, no podem avançar amb un estat que ens va a la contra, i és el que patim des de fa massa.

Denunciem el dèficit fiscal sistèmic del vuit per cent, però també la negativa de l'Estat a la cogestió efectiva dels fons Next Generation en tots els seus àmbits. No volem que la Generalitat sigui una gestoria, com vol el PSC. Ens sap greu, però no creiem que això sigui el que es mereix la ciutadania d'aquest país.

Demanem també el traspàs de l'ingrés mínim vital, el pagament del que pertoca a l'Estat per la llei de dependència o també el traspàs de beques, que fa molt temps que reclamem, i una llarga llista més de greuges.

No creiem ni podem doblegar-nos als xantatges de l'Estat. I, en aquest sentit, creiem que la proposta d'AENA per a l'aeroport ho era i ho és. I ens dol veure que avui s'arriba a acords que defugen la lleialtat i els pactes entre socis. AENA incompleix els seus compromisos i altres aprofiten per manipular-los.

Avui, malgrat saber que el consens és un altre, es torna a imposar la sociovergència al nostre país en la defensa d'un model concret que posa en qüestió el bé comú, la preservació del territori, l'equilibri necessari entre el progrés, la salut i la vida (*aplaudiments*)..., fins al punt que han pactat reprendre la proposta d'AENA a canvi de renunciar a la gestió del Prat per part de la Generalitat i d'excloure del text, literalment, la defensa de la llacuna de la Ricarda, que ja era de mínims. Només cal mirar el document.

Necessitem justament el contrari, en aquest país, per poder fer les coses diferents. Necessitem justament el contrari que subordinar les infraestructures a la gestió de l'Estat. Per això, des d'Esquerra Republicana presentem una proposta per demanar la gestió de ports i aeroports des d'aquí per part de la Generalitat de Catalunya.

En fi, no hi ha temps per repassar-ho tot, però tenim i impulsarem moltes més propostes, perquè creiem que són les justes, com garantir l'equitat menstrual; com la lluita contra les violències masclistes; com el pacte nacional per a la transició energètica i el compromís per l'energètica pública; així com per garantir l'equitat territorial. I això vol dir accés en peu d'igualtat per a tota la ciutadania, visqui on visqui,

també per tenir garantits els serveis essencials, com el servei postal o els serveis bancaris.

Exigim a l'Estat, també, el traspàs de la comissaria de Via Laietana per convertir-la en la seu del Memorial Democràtic. I volem fer un front comú per la llengua –sí, per defensar i protegir la llengua catalana– amb un pacte nacional; blindar-la en totes aquelles lleis de l'audiovisual. Perquè la llengua és la pedra angular que garanteix la cohesió social al nostre país, la igualtat d'oportunitats, i no ens podem permetre el luxe de no protegir-la.

Deia que aquest era el primer debat de política general de la nova etapa republicana. Ahir el president del nostre grup parlamentari, el Josep Maria Jové, deia que no estem en un parèntesi, no som un parèntesi, sinó un punt d'inflexió per transformar aquest país socialment i nacionalment. I el dilema no és fer o no fer, sí o no, com alguns ens volen fer creure, sinó fer les coses diferents.

Nosaltres estenem la mà a tots els grups parlamentaris per tal de forjar consensos, la via àmplia del progrés, la justícia i la igualtat, i el ferm compromís de treballar incansablement per fer d'aquest país un país lliure amb persones lliures.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució. I es farà segons l'ordre d'entrada a registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament. Tinguem present que les quatre propostes transaccionals que s'han entrat al registre les votarem al final.

Començarem, doncs, en primer lloc, amb les propostes de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari de VOX. (*Veus de fons.*) Sí, sí, estic tocant els timbres.
(*Pausa.*)

Sí, demanem als diputats que ocupin l'escó que tenen assignat per a les votacions i les delegacions de vot corresponents. (*Lorena Roldán Suárez demana per parlar*) Sí, senyora Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; si ens podria confirmar, presidenta, que estem en els escons corresponents.

La presidenta

D'acord, un moment. (*Pausa.*) Sí, estan correctes: 122 i 120. (*Veus de fons.*) D'acord.

(*Pausa.*)

D'acord, doncs comencem la votació amb la proposta de resolució número 1 del Grup VOX.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució no ha quedat aprovada i ha tingut 19 vots a favor i 115 vots en contra.

Fem ara la votació de la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 11 vots a favor, 121 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució no ha quedat aprovada i ha obtingut 20 vots a favor, 115 vots en contra.

Votem ara la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució tampoc ha quedat aprovada i té 20 vots a favor i 115 vots en contra.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució no ha quedat aprovada i ha obtingut 11 vots a favor, 121 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Tampoc ha quedat aprovada, amb 14 vots a favor i 121 vots en contra.

Votem ara la proposta número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha obtingut 11 vots a favor, 115 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 8.

Comença la votació.

Tampoc ha quedat aprovada, i ha obtingut 11 vots a favor, 115 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha obtingut 20 vots a favor i 115 vots en contra.

Votem ara la proposta número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 20 vots a favor i 115 vots en contra.

Votem ara la proposta número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 20 vots a favor i 115 vots en contra.

Votem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta també ha obtingut 20 vots a favor i 115 vots en contra.

Votem ara la proposta número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 11 vots a favor, 115 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 14 vots a favor, 115 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara l'última proposta de resolució de VOX, la número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha estat aprovada i ha obtingut 11 vots a favor, 115 vots en contra i 9 abstencions.

A continuació, votarem ara les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem amb la proposta número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 26 vots a favor i 109 abstencions.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 53 vots a favor, 51 vots en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 21 vots a favor, 113 vots en contra i 1 abstenció.

Votarem ara la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 9 vots a favor, 84 vots en contra i 41 abstencions.

Votem ara la proposta número 5, amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el punt 4 de la proposta.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 124 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara la proposta número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 53 vots a favor, 75 vots en contra i 7 abstencions.

Votem ara la proposta número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 17 vots a favor, 74 vots en contra i 44 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8, amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el punt 30 de la proposta.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i té 59 vots a favor i 76 vots en contra.

Votem ara la proposta número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada i té 53 vots a favor, 73 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha estat aprovada i ha comptat amb 53 vots a favor, 74 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 53 vots a favor, 82 vots en contra.

Votem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha estat aprovada i ha comptat amb 49 vots a favor, 76 vots en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 42 vots a favor, 92 vots en contra i 1 abstenció.

Votem ara la proposta número 14.

Comença la votació.

(Veus de fons.) La número 14.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 50 vots a favor i 85 vots en contra.

Comencem ara la votació del punt número 15, la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució no ha estat aprovada i ha comptat amb 42 vots a favor i 93 vots en contra.

A continuació votarem les propostes de resolució del Grup Mixt.

Comencem amb la primera proposta.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha estat aprovada i ha comptat amb 9 vots a favor, 93 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada i ha comptat amb 3 vots a favor, 115 vots en contra i 17 abstencions.

Votem ara la proposta número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 50 vots a favor i 85 vots en contra.

Votem ara la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada i ha comptat amb 50 vots a favor, 65 vots en contra i 20 abstencions.

Votem ara la proposta número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 53 vots a favor i 82 vots en contra.

Votem ara la proposta número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 20 vots a favor, 82 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha tingut 9 vots a favor i 126 vots en contra.

Votem ara la proposta número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 50 vots a favor, 76 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha tingut 9 vots a favor, 82 vots en contra i 44 abstencions.

Votem ara la proposta número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 53 vots a favor, 74 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 20 vots a favor, 82 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 9 vots a favor i 126 vots en contra.

Votem ara la proposta número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 20 vots a favor i 115 vots en contra.

Votem ara la proposta número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 20 vots a favor i 115 vots en contra.

I votem la darrera del Grup Mixt, la número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 53 vots a favor i 82 vots en contra.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Senyor Cid, per què em demana la paraula?

David Cid Colomer

Per sol·licitar la lectura en veu alta de la proposta de resolució número 1.

La presidenta

Per sol·licitar la lectura de la proposta de resolució número 1, amb la correcció d'errades incorporada.

A continuació, el secretari primer en procedirà a la lectura. (*Remor de veus.*) Silenci, si us plau.

El secretari primer

«Proposta de resolució número 1: taula de diàleg. El Parlament de Catalunya expressa el seu suport al president de la Generalitat en l'impuls de la taula de diàleg. Un diàleg i negociació que ha de ser de govern a govern, amb delegacions conformades per membres dels governs català i espanyol.»

La presidenta

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 73 vots a favor i 61 vots en contra.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada, amb 48 vots a favor, 77 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta número 3, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 41 vots a favor, 94 vots en contra.

Comença la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 55 vots a favor, 79 vots en contra i una abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 83 vots a favor, 46 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 124 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara la proposta número 7, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 50 vots a favor, 49 vots en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 50 vots a favor, 76 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 9, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 74 vots a favor, 52 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 50 vots a favor i 85 vots en contra.

Comença la votació de la proposta número 11.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 50 vots a favor i 84 vots en contra.

Comencem amb la proposta número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 74 vots a favor, 20 vots en contra i 41 abstencions.

Votem ara la proposta número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 124 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara la proposta número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 56 vots a favor, 14 vots en contra i 65 abstencions.

I votem la darrera proposició, la número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 17 vots a favor, 20 vots en contra i 98 abstencions.

A continuació votarem les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar.

Per què em demana la paraula, senyor Moreno?

Raúl Moreno Montaña

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...la proposta de resolució número 14.

La presidenta

D'acord. Per tant, comencem amb la votació de la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 118 vots a favor, 11 vots en contra i 6 abstencions.

Continuem amb la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta també ha quedat aprovada amb 118 vots a favor, 11 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha estat aprovada i ha comptat amb 50 vots a favor i 85 vots en contra.

Votem ara la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 42 vots a favor, 74 vots en contra i 19 abstencions.

Votem ara la proposta número 5.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 114 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 51 vots a favor, 73 vots en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 98 vots a favor, 31 vots en contra i 6 abstencions.

Atès que la proposta de resolució número 8 ja ha estat transaccionada, la votarem al final, juntament, com he dit al començament, amb la resta de propostes transaccionals.

Per tant, votem ara la proposta número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 47 vots a favor, 85 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta número 10, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 50 vots a favor, 75 vots en contra i 9 abstencions.

Atès que la proposta de resolució també ha quedat transaccionada, la votarem al final.

Votem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 127 vots a favor i 8 abstencions.

Votem ara la proposta número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 114 vots a favor i 20 vots en contra.

Votarem ara la proposta de resolució número 14, i abans demano a la secretària segona de la Mesa que procedeixi, com s'ha demanat, a la seva lectura.

La secretària segona

«Proposta de resolució 14: la restitució i el reforç de l'autoritat del Cos de Mossos d'Esquadra i del conjunt de policies que actuen a Catalunya i contra els delictes d'odi.

»Punt número 1. El Parlament de Catalunya condemna els aldarulls i actuacions violentes esdevingudes recentment a diversos espais públics i que han causat importants danys personals i materials, afectant tant béns de titularitat pública com privada.

»Punt número 2. El Parlament de Catalunya condemna les agressions dirigides al Cos de Mossos d'Esquadra, a les policies locals i als serveis d'emergència en els darrers mesos i manifesta el seu suport a tots els cossos policials i d'emergències que actuen a Catalunya.

»Punt número 3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure accions orientades a restituir i reforçar l'autoritat del Cos de Mossos d'Esquadra i del conjunt de policies que actuen a Catalunya i a reforçar els mecanismes de coordinació entre cossos policials per tal de fer front als episodis de violència associats als botellots.

»Punt número 4. El Parlament de Catalunya insta el Govern a donar plena cobertura al Cos de Mossos d'Esquadra amb mesures com la tramitació judicial de totes les denúncies per actuacions contra l'autoritat, així com a impulsar accions de sensibilització de l'opinió pública, sense descartar, si s'escau, l'impuls de les reformes legislatives que s'estimin oportunes per tal de preservar l'autoritat que la legislació vigent atorga al Cos de Mossos d'Esquadra i al conjunt de policies locals.

»Punt número 5. El Parlament de Catalunya reitera el seu compromís contra els discursos de l'odi i la discriminació, considera que aquests emparen la violència focalitzada en els grups diana d'aquest odi i reclama al Govern de la Generalitat un major esforç per combatre'ls a tots els nivells.»

La presidenta

Havent-ne fet la lectura, procedim a la votació.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució no ha quedat aprovada i ha comptat amb 50 vots a favor i 85 vots en contra.

Votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 50 vots a favor, 76 vots en contra i 9 abstencions.

Votarem ara les propostes de resolució de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. (*Eulàlia Reguant i Cura demana per parlar.*) Sí, senyora Reguant?

Eulàlia Reguant i Cura

Presidenta, per demanar la lectura en veu alta de la resolució número 14, quan sigui el moment de votar-la.

La presidenta

D'acord.

Comencem, doncs... (*Veus de fons.*) Comencem, doncs, amb la votació de la proposta número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 17 vots a favor, 84 vots en contra i 34 abstencions.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 50 vots a favor, 12 vots en contra i 73 abstencions.

Votem ara la proposta número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 17 vots a favor, 85 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 17 vots a favor i 118 vots en contra.

Votem ara la proposta número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha obtingut 50 vots a favor, 52 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha comptat amb 17 vots a favor i 118 vots en contra.

Votem ara la proposta número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada i ha comptat amb 17 vots a favor i 118 vots en contra.

Votem ara la proposta número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha estat aprovada i ha comptat amb 9 vots a favor, 118 vots en contra i 8 abstencions.

Atès que la proposta número 9 ha estat transaccionada, la votarem al final i votem ara la proposta número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada amb 115 vots a favor i 20 vots en contra.

Atès que la proposta de resolució número 11 ha estat transaccionada, la votarem al final i votem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 17 vots a favor, 53 vots en contra i 65 abstencions.

Votem ara la proposta número 13, amb correcció d'errades incorporada.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 82 vots a favor i 53 vots en contra.

Abans de votar la proposta de resolució número 14, demano al secretari quart de la Mesa que procedeixi a la seva lectura.

El secretari tercer

Secretari tercer, presidenta.

«El Parlament de Catalunya ha resultat en diverses ocasions que el conflicte polític amb l'Estat només es resoldrà per la via de l'exercici del dret a l'autodeterminació i amnistia de totes les persones represaliades.

»Així mateix, la societat catalana s'ha pronunciat de forma majoritària i permanent que la resolució del conflicte passa per la celebració d'un referèndum d'autodeterminació on tots els ciutadans de Catalunya puguin decidir el futur del país.

»El poble català no pot desaproveitar la porta que s'obre amb el referèndum d'autodeterminació que Escòcia té previst celebrar l'any 2023, referèndum que situarà el dret a l'autodeterminació en el centre del debat de la política europea.

»Per això, el Parlament de Catalunya es compromet a dur a terme un referèndum d'autodeterminació abans no finalitzi la XIV legislatura i, per tant, insta el Govern de la Generalitat a iniciar immediatament els debats i treballs necessaris per a garantir-ne la seva realització.»

La presidenta

Procedim a la votació.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució no ha quedat aprovada, i ha comptat amb 9 vots a favor, 87 vots en contra i 33 abstencions.

(Alguns aplaudiments.)

Comencem la... Sí, per què em demana la paraula?

Matías Alonso Ruiz

Sí; presidenta, per fer-li notar que també hi han sis diputats presents que no han votat.

La presidenta

D'acord. Moltes gràcies.

Votem ara la proposta número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha obtingut 17 vots a favor, 47 vots en contra, 65 abstencions i 6 diputats que no han votat.

A continuació, votarem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya amb la correcció d'errades incorporada. Els faig avinent que, atès que la proposta de resolució número 1, que porta per títol «Sobre el projecte de futur de l'aeroport de Barcelona - El Prat»..., com que ha estat transaccionada, la votarem al final amb la resta de propostes transaccionals.

Per tant, ara votem la proposta de resolució número 2: «Sobre l'increment del preu de l'electricitat i el rebuig dels projectes MAT a Catalunya.»

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada amb 74 vots a favor i 61 vots en contra.

Votarem, a continuació, les tres propostes de resolució presentades conjuntament pels grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya.

En primer lloc, votem la proposta de resolució número 1, que porta per títol «Som el cinquanta-dos per cent», amb correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 65 vots a favor, 61 vots en contra i 9 abstencions.

Votarem ara la proposta de resolució número 2, que porta per títol «L'Estat espanyol no pot presentar credencials plenament democràtiques».

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 65 vots a favor, 61 vots en contra i 9 abstencions.

Votarem ara la proposta de resolució número 3, «De suport al molt honorable president Puigdemont».

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 74 vots a favor (*aplaudiments perllongats*) i ha obtingut 61 vots en contra.

Votarem, a continuació, les vint propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya.

Comença la votació de la proposta número 1.

Aquesta proposta ha obtingut 93 vots a favor i 26 vots en contra.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 73 vots a favor, 29 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3, amb una correcció d'errades incorporada que suprimeix els punts 8 i 9 de la proposta.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 74 vots a favor, 11 vots en contra i 50 abstencions.

Votem ara la proposta número 4.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 82 vots a favor i 53 vots en contra.
Votem ara la proposta número 5.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 104 vots a favor, 20 vots en contra i 11 abstencions.
Atès que la proposta número 6 ha estat transaccionada, la votarem conjuntament al final.
Votem, doncs, ara la proposta número 7.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha obtingut 113 vots a favor, 11 vots en contra i 11 abstencions.
Votem ara la proposta número 8.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 82 vots a favor, 14 vots en contra i 39 abstencions.
Votem ara la proposta número 9.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha obtingut 98 vots a favor, 23 vots en contra i 14 abstencions.
Votem ara la proposta número 10.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha estat aprovada amb 113 vots a favor, 14 vots en contra i 8 abstencions.
Votem ara la proposta número 11.
Comença la votació.
La proposta ha quedat aprovada amb 115 vots a favor i 20 vots en contra.
Votem ara la proposta número 12.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha obtingut 98 vots a favor, 29 vots en contra i 8 abstencions.
Votem ara la proposta número 13.
Comença la votació.
La proposta ha quedat aprovada amb 79 vots a favor, 15 vots en contra i 41 abstencions.
Votem ara la proposta número 14.
Comença la votació.
La proposta ha estat aprovada amb 73 vots a favor, 20 vots en contra i 42 abstencions.
Votem ara la proposta número 15.
Comença la votació.
La proposta ha estat aprovada amb 65 vots a favor, 20 vots en contra i 50 abstencions.
Les propostes números 16 i 17 han estat transaccionades i seran votades al final.
Per tant, votem ara la proposta número 18.
Comença la votació.
Aquesta proposta ha obtingut 65 vots a favor, 70 vots en contra. No ha estat aprovada.
Votem ara la proposta número 19.
Aquesta proposta ha estat aprovada amb 121 vots a favor i 14 vots en contra.
I votem ara la proposta número 20.
Comença la votació.
La proposta ha obtingut 82 vots a favor, 47 vots en contra i 6 abstencions.
Votarem, a continuació, la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, que porta per títol «Per culminar el camí cap a la república catalana».

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 74 vots a favor, 53 vots en contra i 8 abstencions.

I, a continuació, votem ara la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la número 16.505.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 74 vots a favor, 29 vots en contra i 32 abstencions.

I, a continuació, votarem la proposta presentada per Esquerra Republicana d'accés universal als serveis bancaris i portals bàsics.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 83 vots a favor, 11 vots en contra i 41 abstencions.

I votarem ara la proposta de resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana que porta per títol «En denúncia dels greuges de l'Estat envers Catalunya».

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada amb 65 vots a favor, 53 vots en contra i 17 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta de resolució presentada conjuntament pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, que porta per títol «Pel desenvolupament de les institucions catalanes».

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada amb 97 vots a favor i 20 vots en contra.

Votarem ara les propostes transaccionals que s'han entrat a registre. En primer lloc, votarem la proposta de resolució número 8, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. És la que porta per número de registre 16.528.

Comença la votació.

La proposta ha estat aprovada amb 71 vots a favor i 64 vots en contra.

Votem ara la proposta transaccional de la proposta número 11, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, presentada conjuntament amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya, amb correcció d'errades incorporada, que afecta el punt número 15 de la proposta transaccional i que té, per número de registre, el 16.544.

Comença la votació.

La proposta ha estat aprovada amb 114 vots en contra, 20 vots..., perdó, 114 vots a favor, 20 vots en contra i una persona que no vota, un diputat que no vota.

Votem ara la proposta transaccional de la proposta de resolució número 16, presentada conjuntament pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, de Junts per Catalunya i la Candidatura d'Unitat Popular, la proposta de resolució número 9 de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Comença la votació.

La proposta ha estat aprovada amb 82 vots a favor i 53 vots en contra.

Votem ara la proposta transaccional de la proposta de resolució número 17, presentada conjuntament pels grups d'Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, i la proposta de resolució número 11 del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou cicle per guanyar. El número de registre és 16.546.

Comença la votació.

I aquesta, que és la darrera de les votacions, ha quedat aprovada amb 82 vots a favor, 20 vots en contra i 33 abstencions.

Aixequem aquesta sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i deu minuts.

Sessió 13

La sessió s'obre a tres quarts de set del vespre i deu minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa la secretària general, el lletrat major i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera de la Presidència, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert, el conseller d'Educació, la consellera de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Salut, el conseller d'Interior, la consellera de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Procediment per a elegir un senador o senadora que ha de representar la Generalitat al Senat (tram. 280-00002/13). Grups parlamentaris. Designació.

La presidenta

Però de manera immediata comença una nova sessió, amb el procediment per elegir una senadora que ha de representar la Generalitat al Senat.

Procediment per a elegir un senador o senadora que ha de representar la Generalitat al Senat

280-00002/13

En primer lloc els faig avinent que, de conformitat amb l'acord de la Mesa i Junta de Portaveus sobre la celebració en format reduït de les sessions plenàries ateses les circumstàncies de covid, hi ha seixanta-quatre diputats que han delegat el vot per a aquesta sessió plenària, l'únic punt de l'ordre del dia de la qual és el procediment per designar una senadora que ha de representar la Generalitat al Senat, atesa la vacant produïda per la renúncia del senyor Manel de la Vega.

En aquest sentit, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha proposat la designació de la senyora Eva Granados Galiano, que ha presentat la documentació requerida. I els faig avinent que la Comissió de l'Estatut del Diputat ha dictaminat que no concorre cap causa d'inelegibilitat, i que la candidata ha declarat formalment que si és elegida acceptarà el càrrec.

Així, doncs, de conformitat amb el que estableix la Llei 6/2010, tot seguit sotmetrem a votació la proposta de designació d'Eva Granados Galiano com a senadora perquè representi la Generalitat al Senat.

Passarem, doncs, a continuació, a fer la votació d'aquesta candidatura. I d'acord amb l'article 5.2 de la Llei 6/2010 i l'article 101.c del Reglament, la Mesa ha acordat que es procedeixi a fer una votació electrònica i secreta. Els recordo que, com que es sotmet a votació una proposta que s'ha formulat, els vots només poden ser a favor, en contra o abstenció.

Per tant, comença la votació.

La proposta ha obtingut 50 vots a favor, 20 vots en contra i 64 abstencions.

Per tant, queda ratificada la proposta, i queda designada senadora, per representar la Generalitat al Senat, la senyora Eva Granados Galiano. *(Aplaudiments.)*

Paraules de comiat d'Eva Granados Galiano

I, finalment, abans d'aixecar la sessió, li cediré la paraula a la senyora Eva Granados, perquè aquest és el darrer Ple com a diputada i com a vicepresidenta primera de la Mesa al Parlament de Catalunya.

Eva Granados Galiano

Gràcies. Gràcies, presidenta, i gràcies per deixar-me adreçar des d'aquesta cadira de la vicepresidència del Parlament de Catalunya, i gràcies per la confiança als grups parlamentaris que l'han donat.

Avui m'acomio d'aquesta casa. Fa molts anys que hi treballo, i vull començar agraint el treball a totes les persones que fan possible que tots i totes nosaltres puguem fer la feina aquí. Agrair-l'hi a persones com l'Amparo i a tots els cuiners i als cambrers del bar, com l'Abraham, i a tots els uixers, als serveis educatius i als xofers, com l'Es-ter, el Toni o l'Anna, i a tots els lletrats i les lletrades, la gent del registre, de l'àrea de la Mesa, de l'àrea del Ple; a tots els gestors i a totes les gestores de comissions; a l'Eduard Triay, de relacions institucionals; a la Maria Beascoa, d'infraestructures; a la Gemma Menéndez, d'informàtica; a la Rosa Felicitat, de la direcció d'estudis, i a tots els seus equips; al personal de Recursos Humans; al d'Edicions; als lingüistes; a la Maria, de l'Oïdoria de Comptes, i tot el seu equip; a Lluís Falgàs com a representant, però a tots els periodistes que cobreixen també la nostra activitat; al Pep i tota la gent de Comunicació, també, de la casa; a la Pilar i tot el servei de neteja; al Marc Vaccaro de la Secretaria General, i també al Vicente i a tots els companys de manteniment que ens ajuden a que tot funcioni; també als Mossos; a la Nèlia i a tots els coordinadors i coordinadores i tot el personal de tots els grups parlamentaris; als equips de suport als membres de la Mesa, que també fan molta feina, i deixeu-me que digui el Ramon Prat, com un dels representants dels gabinets del Govern i de la Direcció de Relacions amb el Parlament.

A tots i a totes, que feu possible que tot això funcioni i que els diputats puguem fer la nostra feina, gràcies.

També a la Mesa, eh?, el temps que hem estat treballant. I a la Junta de Portaveus i als grups parlamentaris. Vull agrair-vos també la feina en comú als companys d'altres grups parlamentaris. N'esmento alguns que he tingut la sort de tractar, i soc molt injusta perquè me'n deixaré molts, però vull ser breu.

Al Santi Rodríguez i a l'Alejandro, que no estan aquí, del Partit Popular; a la Títón i a la Violant, de Junts; a la Sonia Sierra i al Nacho, de Ciutadans; al Jordi i la Najat, d'Esquerra Republicana; al Vidal Aragonés i la Maria, de la CUP; a l'estimat Jordi Miralles i a la Jéssica, dels comuns, i tants d'altres. Gràcies, gràcies, perquè de tots aquests, de tots vosaltres, n'he après, i n'he après moltíssim.

També vull fer un agraïment especial a la Núria Pérez, al seu acompanyament i al seu mestratge. La veritat és que no sé què faré sense tu, Núria, però aquí et quedés, treballant també per al Parlament.

També vull donar les gràcies als meus caps de grup: al Quim Nadal, al Xavier Sabaté, al Pere Navarro, al Miquel Iceta i al Salvador Illa. Sé que en són uns quants, però pensin que els laboristes a Escòcia encara han fet més canvis, eh?, si ho comparem. El fet de fer oposició d'esquerres a independentismes que nosaltres considerem màgics –disculpin la redundància– és més complicat del que sembla.

I molt especialment, deixin-me que doni les gràcies al Miquel Iceta; al Miquel Iceta, que es posés al capdavant en un moment molt difícil per al meu projecte polític. Sense la seva serenitat i el seu extraordinari saber fer no haguéssim resistit. I també al Salvador, al Salvador Illa, perquè sense ell avui no seríem el partit més votat. Moltes gràcies a tots dos.

I a tots els meus companys, els companys socialistes, els que esteu aquí, que sou molts, i els que han passat abans, també als socis d'Units per Avançar. Sou molt grans i hem fet molt bona feina i continuareu fent molt bona feina. I també a tots els treballadors del Grup Socialistes, i també a tots els grups i col·laboradors i militants que ens han ajudat, també, a fer bon parlamentarisme, no només per a les nostres iniciatives, sinó per al conjunt del Parlament de Catalunya.

He intentat –i ho vaig dir aquí en el Parlament un dia– representar a tots els que no volem escollir: catalans, però que no creiem que Espanya sigui un estat totalitari, tot i que el volem reformar, tot i que el volem millor; catalans que no volem que ens

robin la Catalunya que creiem que hem fet entre tots; catalans que no ens agraden les disjuntives de Catalunya o Espanya, que ens agraden més les copulatives de Catalunya i Espanya.

De fet, molts de nosaltres no som ni nacionalistes catalans ni nacionalistes espanyols, i a molts les fronteres només ens han interessat per derrocar-les. Ho vaig dir un dia difícil aquí al Parlament: davant de les banderes ens agrada allò que canta el Jorge Drexler de «más vale cualquier quimera que un trozo de tela triste». Això és el que pensem. I tot i que respectem les banderes, no creiem que calgui dividir-nos a causa d'elles.

Acabats els agraïments –i acabo ràpid, que sé que estem tots molt cansats–, voldria compartir amb vostès dos discursos de comiat que fa uns mesos es van produir al Parlament federal del Canadà, allà a Ottawa, que els deixen deu minuts per acomiadar-se als que no repeteixen. I aquests dos discursos me'ls va enviar un amic. I me'ls va enviar perquè un dels diputats parlava de l'orgull del seu pare fuster i de la seva mare treballadora de tenir el seu fill diputat. I va pensar: «Doncs mira, Eva, igual que els teus, no? El teu pare també era fuster, la teva mare una dona treballadora.» Perquè el meu pare va passar de la *carpintería* del Llano de la Fuente, de Castro del Río, a treballar per la fusteria de Cal Ventosa, de Martorell, al Baix Llobregat, i la meua mare, doncs, va venir per treballar a la fàbrica Matas, una fàbrica tèxtil del Baix Llobregat.

El diputat del Canadà deia que havien fet del Canadà casa seva. I els meus pares també van fer de Catalunya casa seva. I el diputat canadenc explicava que els seus pares mai haguessin imaginat que el seu fill seria diputat algun dia. I els meus tampoc. I recordo perfectament l'orgull que van sentir quan vaig agafar l'acta de diputada. I l'última vegada, quan escollíem la Mesa i s'anava dient el meu nom i els dos cognoms, també l'orgull que sentien, doncs, va ser molt molt intens, no? El diputat canadenc va descriure el Canadà com un gran país que ha fet realitat una societat on totes les identitats són acceptades.

Però l'altre discurs de l'altre diputat canadenc no era així, no? El mateix dia, una estona més tard, també hi va haver un discurs de comiat d'un diputat que va dir que no volia que el Canadà fos el país dels seus fills. Ell va dir que volia que el país dels seus fills només fos el Quebec. I no ho volia per caprici. Ell també tenia els seus arguments. Va explicar que el Canadà era un país gens desitjable, que no el volia perquè no és el país progressista que s'explica, sinó que és una monarquia i que això és totalment antidemocràtic. I així va fer tota una llarga lletania de retrets molt punyents desqualificant el Canadà.

Així, el mateix dia, dos diputats van donar una versió totalment oposada del Canadà. Després d'escoltar-los a tots dos, vaig pensar que era una llàstima que no volguessin el mateix país per als seus fills. I per tot això jo acabo traslladant-los un desig: que per sobre d'altres qüestions, aquí en aquest Parlament, la principal missió del Parlament sigui sempre el respecte a tots, el benestar social de tots, i una Catalunya amb una societat més justa, més equitativa i més igualitària.

Traslladar-vos que us trobaré a faltar, que fins aviat. Però vull acabar amb un prec, perquè a la Mesa no ho saben, però estem fent un nou pla d'usos del Parlament, i jo l'hi diré: presidenta, posi una escola bressol al Parlament.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Molt bé.

Doncs sense cap més altre punt a l'ordre del dia, aixequem la sessió.

Moltes gràcies i molta sort.

La sessió s'aixeca a les set del vespre i sis minuts.